ปีที่ 16 1/2536 93

วารสาร

สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

BULLETIN DE L'ASSOCIATION THAÏLANDAISE DES PROFESSEURS DE FRANÇAIS

ฉบับที่ 61 ปีที่ 16 เล่มที่ 1 เดือนมกราคม - มีนาคม 2536

Vol. 61 16e ANNÉE NO. 1 JANVIER – MARS 1993 ISSN 0857–0604

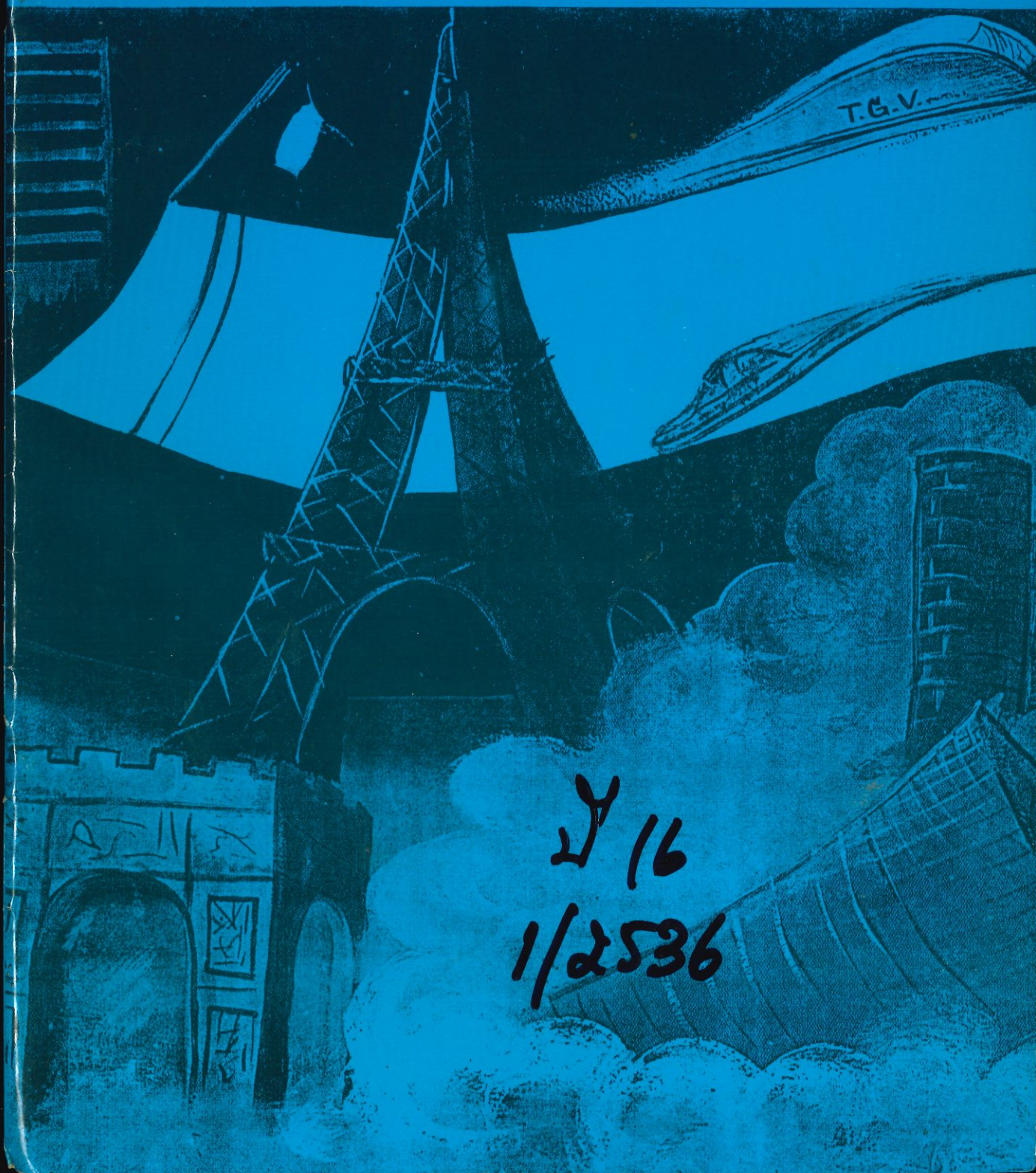

ปี 16
1/2536

วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

BULLETIN DE L'A.T.P.F.

ฉบับที่ 61 ปีที่ 16 เล่มที่ 1 เดือนมกราคม - มีนาคม 2536 ISSN 0857-0604

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
นางลัดดา วงศ์สายัณห์
นางธิดา บุญธรรม
นายเดช ตะละภัฏ

กองบรรณาธิการ

นางสิทธา	พินิจภูวดล	บรรณาธิการ
นางสาวอัจฉรา	โชติบุตร	บรรณาธิการผู้ช่วย
นางสาวเตือนใจ	จุลดุลย์	บรรณาธิการผู้ช่วย
นางสาวสุธาวดี	หนุนภักดี	กรรมการ
นางสาวอุรัจฉฑา	เชาวน์ชลากร	กรรมการ
นางสาวสุธาสินี	ผลวัฒนะ	กรรมการ
นางมธุรส	สาชลวิจารณ์ จงชัยกิจ	กรรมการ
นางสาวจีรังลักษณ์	ศกุนตะลักษณ์	กรรมการ
นางสาวชวนี	เสนีวงศ์ ณ อยุธยา	กรรมการ
นางมลฤดี	ปาลสุข	กรรมการ
นางสาววัชรา	วิศิษฐ์กิจการ	กรรมการ
นางสาวนุชนาฏ	หาญดำรงกุล	กรรมการ
นางมยุรี	บารมี	เลขานุการ
นางสาวศิริธร	ดุษฎีพรรณ์	เลขานุการผู้ช่วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศสศึกษา
2. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
3. เพื่อส่งเสริมการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาฝรั่งเศส วิชาฝรั่งเศสศึกษา และระเบียบวิธีสอน

สำนักงานวารสาร เลขที่ 30/9 พหลโยธิน 2 กรุงเทพฯ 10400 โทร. 2790733 ติดต่อบรรณาธิการโดยตรง ที่อยู่ 511/108 จรัญสนิทวงศ์ บางพลัด กทม. 10700 โทร. 4241552

กำหนดออกวารสาร ปีละ 4 ฉบับ ราคาฉบับละ 25 บาท ค่าบำรุงสมาชิกวารสารปีละ 100 บาท พร้อมค่าส่ง สนใจบอกรับได้ที่ นางสิทธา พินิจภูวดล ณ สำนักงานวารสาร หรือที่อยู่

เจ้าของ : สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

ASSOCIATION THAILANDAISE DES PROFESSEURS DE FRANÇAIS

รายนามคณะกรรมการบริหาร ส.ค.ฝ.ท. ชุดที่ 8 ประจำปี 2535-2536

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
องค์นายกกิตติมศักดิ์

1.	นางธิดา	บุญธรรม	อุปนายก
2.	นางสาวประมาณ	ลี้ศิริเสริญ	เลขาธิการและผู้จัดการ
3.	นางวงจันทร์	พินัยนิติศาสตร์	เหรัญญิก
4.	นางสาวจีรังลักษณ์	ศกุนตะลักษณ์	นายทะเบียน
5.	นางสาวอุรัจฉฑา	เชาวน์ชลากร	สมาชิกสัมพันธ์
6.	นางสิทธา	พินิจภูวดล	สาราณียกร
7.	นางอรวรรณ	รัตนกาฬ	ประชาสัมพันธ์
8.	นางพรทิพา	ถาวรบุตร	ปฏิคม
9.	นางสาวเตือนใจ	จุลดุลย์	บรรณารักษ์
10.	นางสาวอรวรรณี	บ้านสวาสดิ์	ผู้ช่วยเลขาธิการ
11.	นางสาวศิริพร	อินทเวดิน	ผู้ช่วยเลขาธิการ
12.	นางสาวสุธาสินี	ผลวัฒนะ	ผู้ช่วยเหรัญญิก
13.	นางสาวชวนี	เสนีวงศ์ ณ อยุธยา	ผู้ช่วยนายทะเบียน
14.	นางสาวปราณี	ศิริรัตน์	ผู้ช่วยสมาชิกสัมพันธ์
15.	นางสาวอัจฉรา	โชติบุตร	ผู้ช่วยสาราณียกร
16.	นางสาวชัชรีวรรณ	ไชยวัฒน์	ผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
17.	นางสาวประพิณ	กุลวานิช	ผู้ช่วยปฏิคม
18.	นางสาวพรทิพย์	เลิศสุวรสิทย์	ผู้ช่วยบรรณารักษ์
19.	นางสาวประภา	งานไพโรจน์	กรรมการ

● ทัศนะใด ๆ ที่แสดงออกในข้อเขียน ในวารสาร ส.ค.ฝ.ท. นี้ เป็นของผู้เขียน มิใช่ของกองบรรณาธิการ หรือของสมาคมครูฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

พิมพ์ที่ บริษัทสำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช จำกัด 31/1-32/2 ถนนมหาไชย กรุงเทพ ฯ 10200
นายเริงชัย จงพิพัฒนสุข ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โทร. 2224722 - 2222788 FAX. 2256556-7

สารบัญ

- ถวายพระพรเถลิงศกใหม่ แด่ องค์นายกกิตติมศักดิ์ 1
- **Interview d'un lecteur français**..... *Vatchara Visitkitjakarn* 2
- การเมืองฝรั่งเศส ..... *สุธาวดี หนุนภักดี* 8
- พรรคการเมืองฝรั่งเศส..... *เตือนใจ จุลดุลย์* 13
- พิพิธภัณฑ์ที่น่าสนใจของมหานครปารีส ..... *จรัสพรรณ จารุดุล* 18
- **Le Savoir-vivre des jeunes filles d'aujour d'hui** ..... *รวบรวมโดย สิทธา พินิจภูวดล* 23
- สายใยไมตรี ..... *รวบรวมโดย อุรัจฉฑา เชาวน์ชลากร* 26
- นานาทรรศนะ ..... *นุชนาฏ หาญดำรงกุล* 29
- การสอบชิงทุนรัฐบาลฝรั่งเศส ..... *ศุภลักษณ์ เตชะพงศธร* 36
- ความรู้สึกจากการไปฝรั่งเศส ..... *ประเสริฐ แสงกล้า* 37
- จากบรรณาธิการ ..... *สิทธา พินิจภูวดล* 39

ปก : *"ประเทศฝรั่งเศสในมุมมองของท่าน"* หรือ *"REVE DE FRANCE"* น.ส.รัฐติกาล ฟ้าคุ้ม นักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิ รางวัลชนะเลิศในงานประจำปี 2535 จัดโดยสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ร่วมกับสำนักที่ปรึกษาฝ่ายวัฒนธรรม และความร่วมมือทางเทคนิค จัดพิมพ์เป็น ส.ค.ส. 2537 โดยสำนักที่ปรึกษาฝ่ายวัฒนธรรมฯ สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย

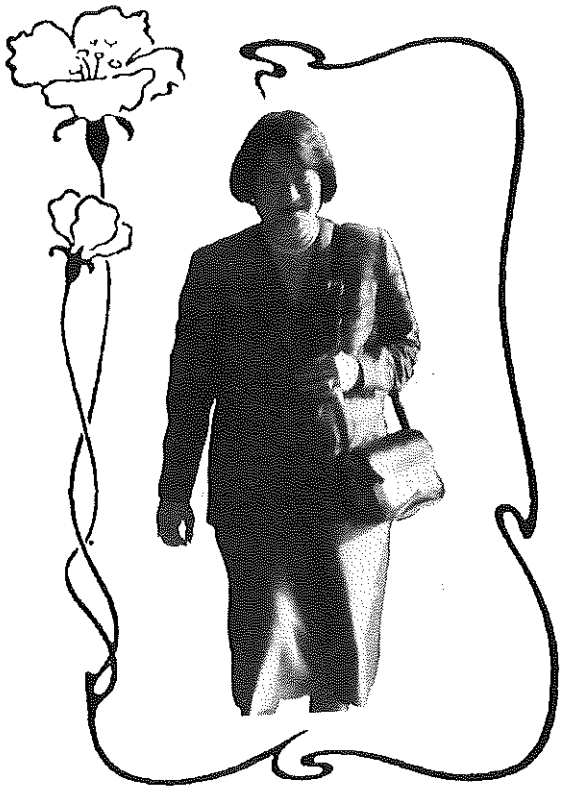

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
องค์นายกกิตติมศักดิ์
สมาคมครูภาษาฝรั่งเศส แห่งประเทศไทย

ขอประทานถวายพระพร
เนื่องในวโรกาสเถลิงศกใหม่
พุทธศักราช 2537

ขอจงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน ทรงอภิบาลมวลหมู่ครูผู้สอน
ภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย คงถาวร น้อมขอพรพระไตรรัตน์เร่งสู่องค์...เทอญ

คณะกรรมการบริหาร กรรมการวารสาร
และสมาชิกสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

INTERVIEW d'un lecteur français : Eric *DEBERNARDI*

Vatchara Visitkitjakarn*

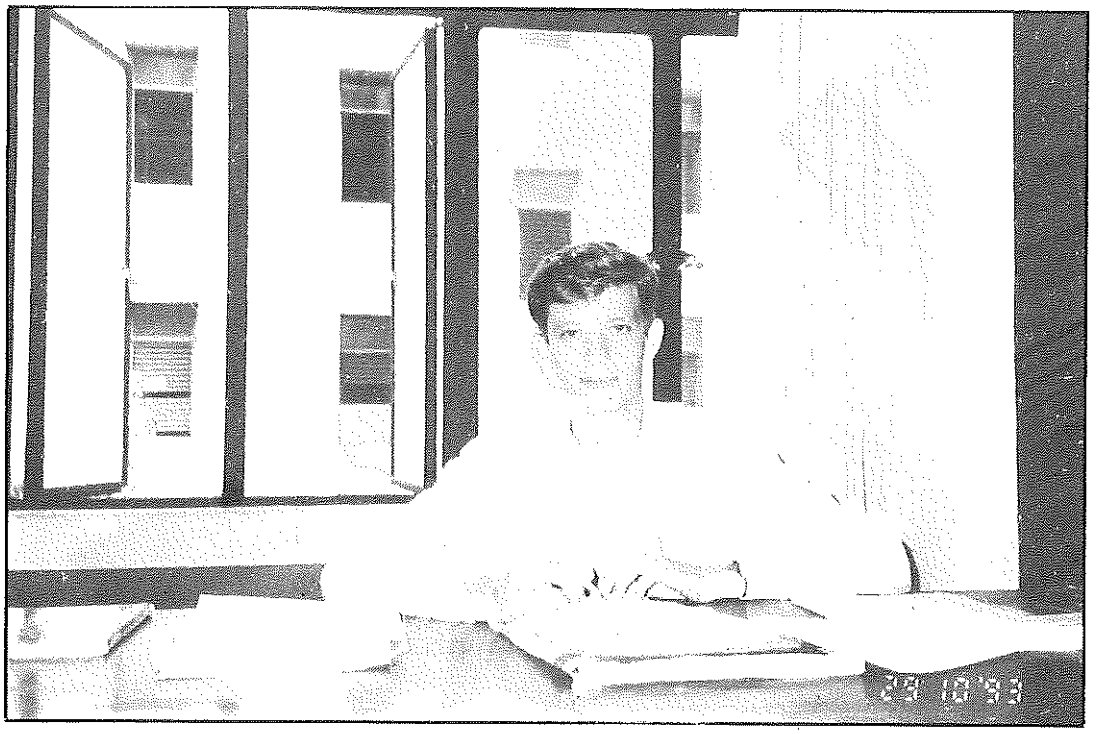

– Ça fait juste 1 an que tu travailles à l'Université Ramkhamhaeng. Comment es-tu arrivé parmi nous à la Faculté des Humanités ?

Je viens de la région parisienne où j'ai fait des études d'anglais à l'Université Paris X –Nanterre. A l'époque, je me destinais à l'enseignement de l'anglais en France. Après avoir obtenu ma licence, je suis parti travailler à Londres comme assistant de français dans un lycée. Je travaillais à mi-temps pour pouvoir préparer une maîtrise de vie politique en Grande-Bretagne. A la fin de cette année scolaire, mon sursis militaire a expiré, alors que je n'avais pas fini ma recherche. J'ai donc abandonné quand on m'a proposé un poste de coopérant du service national au Viêt-Nam. J'étais employé par la Bureau d'Action Linguistique de l'Ambassade de France à Hanoï. Je donnais des cours de compréhension orale et de conversation à des médecins et des infirmières qui avaient obtenu une bourse d'études en France. Après ces 16 mois, j'ai été embauché à l'Alliance Française de Hanoï qui ouvrait ses portes. Là, contrairement à mon expérience avec les médecins, je devais enseigner le français de base avec la méthode Sans Frontières que j'ai d'ailleurs retrouvé à mon arrivée à l'Université Ramkhamhaeng.

* Faculté des Humanités, Université Ramkhamhaeng.

– Pourquoi as-tu choisi la Thaïlande ?

Mes 2 années passées au Viêt-Nam ont été très intenses aussi bien sur le plan professionnel que sur le plan personnel. Cela a aussi été l'occasion de découvrir et d'apprécier l'Asie ; malgré toutes les difficultés que l'on peut imaginer dans un pays qui s'ouvrait tout juste sur l'extérieur. J'avais donc envie de vivre dans un pays qui conciliait (du moins en apparence) une culture originale très forte avec une certaine occidentalisation. Quand j'ai quitté l'Alliance Française de Hanoï en 1992, il me semblait que la Thaïlande représentait exactement cela.

De plus, je souhaitais poursuivre mon apprentissage de l'enseignement du français - langue étrangère avec l'objectif de reprendre des études plus spécialisées dans ce domaine. Enfin, en cette période de récession économique, il faut bien reconnaître qu'un retour en France n'était peut-être pas la meilleure idée.

Donc, dès que je suis arrivé à Bangkok, J'ai contacté le B.A.L. afin de connaître les possibilités d'emploi. On m'a donné la liste des universités. Par chance j'ai appelé l' Université Ramkhamhaeng en premier, la responsable de la section de français m'a convoqué pour un entretien et j'ai obtenu le poste de lecteur la semaine suivante.

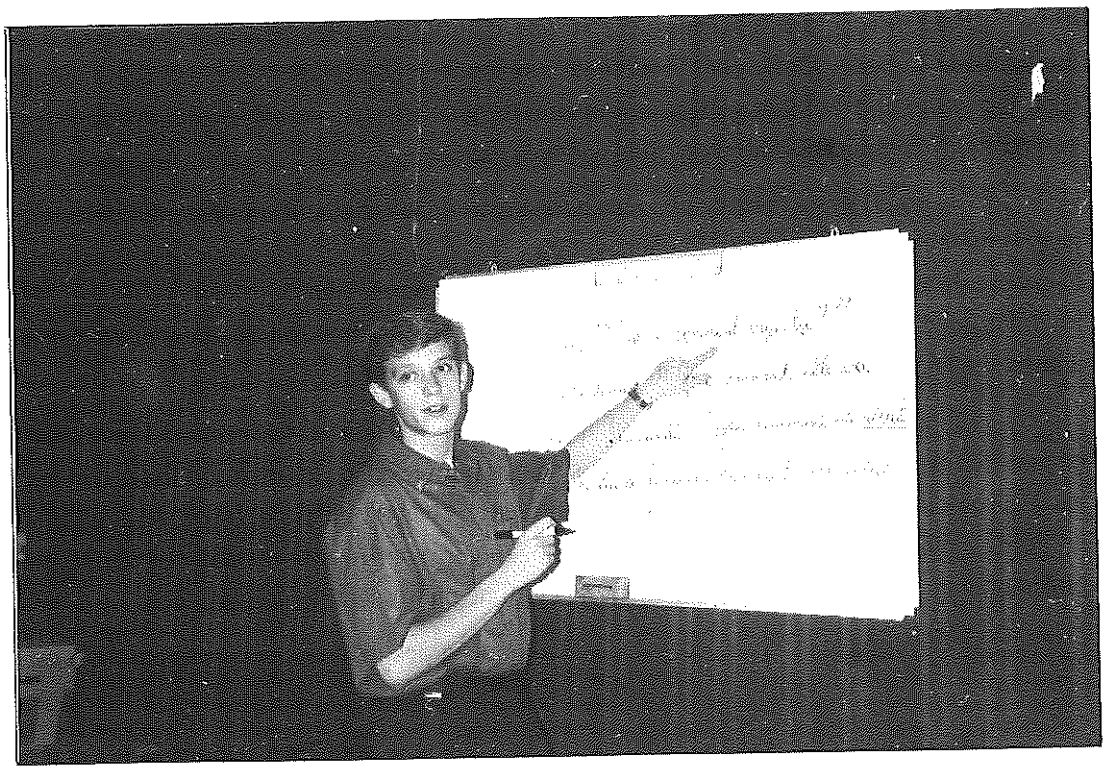

– Quelles sont les principales différences que tu vois dans la nature des 2 villes asiatiques où tu as vécu ?

Tout d'abord, il faut dire que Hanoï ressemble plus à une ville de province française qu'à une capitale sud-est asiatique. Il y a vraiment peu de points communs avec la métropole tentaculaire qu'est Bangkok.

L'atmosphère unique de Hanoï vient du mélange d'anciennes villas et de bâtiments de style colonial (il est vrai assez délabré) et de quartiers sinovietnamiens typiques. Les premiers immeubles et hôtels de luxe sont actuellement en construction. Les seuls embouteillages de la ville sont causés par les vélos et les motos; ce qui est quand-même moins polluant et énervant que ceux que je rencontre ici tous les jours.

D'un autre côté, je ne regrette pas le sentiment de tension et d'oppression évident dans le régime hanoïen, même si cela s'est bien amélioré. Enfin, les conditions de vie étaient parfois assez éprouvantes en raison du manque de confort matériel minimum, à mon arrivé en 1990.

– Et dans la nature des gens des 2 pays, quelles sont les principales différences que tu vois ?

J'ai eu la chance d'arriver au Viêt-Nam au début de la période d'ouverture politique et économique. Une des mesures importantes adoptées a été la levée de l'interdiction des rapports privés entre les vietnamiens et les étrangers. Donc les hanoïens, en particulier les jeunes, ont vite profité de cette nouvelle liberté. Après tant d'années de repli, les jeunes ont une soif de découverte et de rencontres (d'où, entre autres, l'énorme succès du ciné-club et de la bibliothèque de l'Alliance Française).

Pour moi, cela m'a permis d'établir des relations avec des médecins, puis avec des étudiants de français dont c'était le premier contact avec un étranger. Ici, il y a beaucoup d'étrangers depuis très longtemps et ils n'ont pas toujours une très bonne réputation; donc les bangkokiens sont moins curieux et plus réservés envers eux.

Ainsi, à Hanoï à la fin de chaque cours, les étudiants restaient souvent pour discuter, parfois même pour m'inviter à déjeuner avec eux. Ici, cela ne m'est arrivé qu'une seule fois, et encore ils étaient très timides voire gênés d'être à la cantine avec leur professeur sous le regard étonné des étudiants assis aux autres tables. J'ai l'impression qu'il est encore peu naturel en Thaïlande de voir des thaïs et des étrangers ensemble.

J'ai assez peu d'amis à Bangkok mais c'est aussi dû en grande partie à la pression de la ville. Après une journée de travail, les heures perdues dans les embouteillages, et les autres problèmes quotidiens, je comprends bien que les bangkokiens négligent un peu leurs relations sociales et commencent à perdre leur légendaire sourire. Moi même, j'ai de plus en plus tendance à m'isoler, à rester chez moi; ce qui ne me ressemble pourtant pas.

– Quelles sont les images stéréotypées de la Thaïlande et des thaïlandaïs en France ? Qu'en penses-tu ?

Les préjugés des occidentaux envers la Thaïlande sont bien connus donc je ne souhaite pas m'étendre sur ce sujet.

Néanmoins, en vivant ici, en lisant la presse et en écoutant les gens, j'ai réalisé que cette image de la Thaïlande était trop simpliste et réductrice. Je n'accepte pourtant pas non plus l'attitude hypocrite opposée de ceux qui se voilent la face.

– La nécessité d'apprendre la langue française est-elle importante pour la Thaïlande ?

En tant que lecteur de français, il me paraît un peu difficile de dire que la langue française n'est pas importante.

Cependant, j'ai souvent entendu cette question: on oppose souvent le français à l'anglais ou au japonais (et de plus en plus au chinois). Il est vrai que l'anglais est la langue des affaires et qu'il remplace même peu à peu le français dans le domaine diplomatique. On répond souvent que le français est la langue des arts et de la culture (ou même du romantisme). Il me semble que ce n'est pas très juste. La France est encore, quoiqu'on en dise, une grande puissance économique et politique. Le français a un rôle à jouer dans les relations internationales. Je pense qu'il faut donc encourager l'apprentissage du français en privilégiant le français de spécialité, comme le français des affaires, le français juridique etc. Peut-être que les thaïlandais se posent la question de l'utilité du français car ils ne savent pas vraiment ce que la France a à leur offrir. J'ai l'impression que l'action de la France en Thaïlande (les relations commerciales, les activités culturelles, les programmes de coopé ration) est insuffisamment exposée. Une campagne de relation publique serait peut-être nécessaire.

Il semble aussi que l'action de la France dans les pays "francophones" voisins (Viêt-Nam, Laos, Cambodge) éclipse un peu les relations franco-thaïlandaises. Il est certainement un peu injuste de constater la priorité donnée à *"l'Indochine"* au détriment de la Thaïlande.

Aux institutions Françaises en Thaïlande et à leurs représentants de remobiliser les nombreux francophiles thaïlandais afin d'attirer de nouveaux adeptes, que ce soit dans le système scolaire, dans les entreprises et même dans l'administration.

– Comment vois-tu le système éducatif de l'Université Ramkhamhaeng comme Université ouverte ?

D'abourd, je dois dire que j'aime bien le terme *"université ouverte"* même si c'est une traduction littérale de l'anglais. J'aime beaucoup l'ouverture de Ramkhamhaeng qui est assez proche du principe français d'enseignement universitaire accessible à tous. Contrairement aux autres universités, les personnes mariées, salariées ou même retraitées peuvent suivre les cours en même temps que ceux qui viennent de finir leurs études secondaires. D'après moi, c'est très important.

Evidemment, ce mélange de personnalités et d'intérêts crée certains problèmes. Par exemple, la liberté de choix de cours convient à des personnes raisonnables : il est inutile de commencer ses études par des cours de niveau avancé dans l'espoir d'être diplômé plus rapidement. Je suis toujours étonné de voir des étudiants pratiquement débutants s'inscrire à des cours de civilisation dont ils sont incapables de comprendre le contenu.

Par contre, cette liberté convient parfaitement aux salariés souhaitant approfondir leur connaissance du français dans certaines spécialités (le tourisme, les affaires, le droit) ou améliorer certaines compétences (la compréhension orale ou écrite). C'est peut-être parce qu'ils ont moins de répercussions pratiques que l'ensemble des étudiants délaissent les cours de littérature et de civilisation.

Pour les professeurs, le système éducatif de Ramkhamhaeng pose d'autres problèmes; en particulier, le fait que l'assiduité ne soit pas requise. Il est toujours un peu frustrant de savoir que 40 étudiants sont inscrits à un cours, mais de ne rencontrer qu'une dizine d'entre eux. Et encore, pas toujours les mêmes! Ça ne facilite pas non plus la progression pédagogique ni le suivi des étudiants. Or, contrairement à ce que beaucoup d'entre eux pensent, ils auraient intérêt à assister aux cours, non seulement parce que les manuels pédagogiques sont souvent difficiles mais aussi parce qu'ils ont besoin de pratiquer la langue et d'apprendre certaines techniques.

En ce qui me concerne, j'ai moins de problèmes car j'ai surtout des cours de conversation. Dans toutes les institutions offrant des cours de langues, ce type de cours est recherché par les étudiants donc ils sont assez assidus. Le fait qu'ils viennent tous d'horizons différents n'en est que plus appréciable.

– Et les étudiants, comment sont-ils ?

Et bien justement, j'aime beaucoup leur diversité. Ils viennent de différentes provinces, de différents milieux sociaux, certains sont salariés et viennent se perfectionner. Cela rénd les cours plus intéressants (autant pour eux que pour moi) et plus vivants. Comme ils commencent à me connaître, ils perdent leur timidité naturelle. J'apprécie les étudiants

asiatiques, toujours polis et respectueux (un peu trop parfois!). C'est quand même plus agréable de travailler dans ces conditions que dans un lycée de la région parisienne. Mais comme je l'ai déjà dit, je regrette un peu que les relations ne sortent pas vraiment de la salle de classe. Quand la sonnerie retentit, ils me saluent d'un *"wai"* et chacun part de son côté.

En ce qui concerne les étudiants en général, une bonne expérience (quoiqu' épuisante) consiste à surveiller les examens de fin de semestre. Quand un millier de personnes sont réunies dans une salle, on peut avoir un aperçu intéressant des étudiants de Ramkhamhaeng: un garçon en jeans déchirés, une jeune fille en jupe noire et corsage blanc, un policier avec son arme de service, une employée en uniforme, un homme d'affaires avec son téléphone portable, une bonzesse, un vieux monsieur très sérieux, une musulmane voilée etc. D'après moi, l'université doit être pour eux et pour tous les autres.

– Quelles sont tes impressions sur l'ensemble de l'Université Ramkhamhaeng?

Pour ce qui est des conditions de travail, on peut dire que Ramkhamhaeng n'est pas toujours de tout repos. Le campus ressemble parfois à une fourmilière, un va-et-vient incessant donc assez bruyant. Si, en plus, il fait chaud, les heures de cours peuvent devenir épuisantes. Ça me rappelle le Viêt–Nam où le climat est aussi très éprouvant.

Quant à mes impressions sur le département des langues occidentales, elles sont plutôt bonnes. Bien sûr, il peut y avoir des problèmes relationnels entre certaines personnes. Tout le monde en fait les frais, moi compris. Mais, ce n'est pas un problème particulier à cette université ou à ce pays : on ne peut pas s'entendre avec tout le monde. Dans l'ensemble, j'entretiens de bons rapports (plus professionnels que personnels, il est vrai) avec mes collègues thaïs. De plus, je leur suis sincèrement reconnaissant de m'avoir si bien accueilli malgré mon *"jeune âge"*.

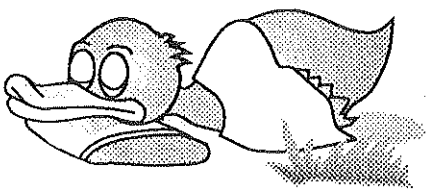

การเมืองฝรั่งเศส

สุธาวดี หนุนภักดี*

ANNEXE II
Schéma de la constitution de 1958

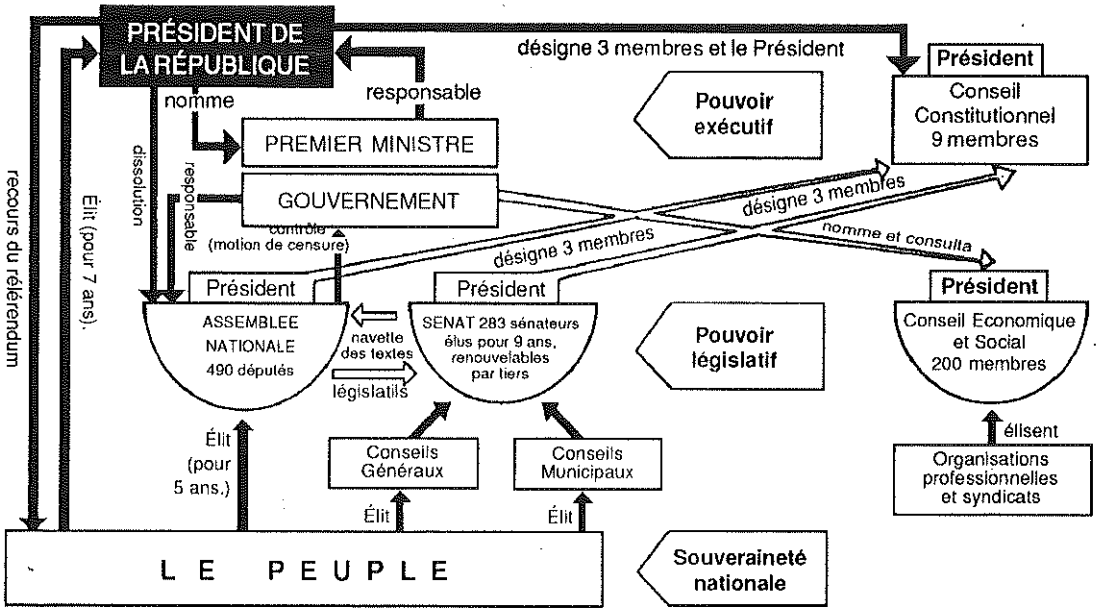

(Les institutions politiques et administratives de la France, Louis François, Hachette)

ระบบการเมืองฝรั่งเศสที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้รับการกำหนดมาจากรัฐธรรมนูญ ฉบับลงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2501 (ค.ศ. 1958) โดยความเห็นชอบของประชามติ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้รับการทบทวนแก้ไขใน ค.ศ. 1962 เพื่อให้ได้ประธานาธิบดีที่มาจากการเลือกตั้งทั่วไป การเปลี่ยนแปลงแก้ไขนี้ทำให้ระบอบการปกครองของฝรั่งเศสโดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศมีความแข็งแกร่งตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

รัฐธรรมนูญเป็นตัวกำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ต่างๆ ดังนี้

ประธานาธิบดี (le Président de la République) ได้มาจากการเลือกตั้งทุก 7 ปี โดยมติมหาชน เป็นตำแหน่งประมุขของประเทศฝ่ายบริหาร (chef de l'exécutif) มีอำนาจหน้าที่ คือ

1. ลงนามแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี ข้าราชการระดับสูงทั้งฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหาร

2. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมาธิการที่ปรึกษาฝ่ายรัฐธรรมนูญ จำนวน 3 คน และในคณะกรรมาธิการที่ปรึกษาคณะอัยการสูงสุด 9 คน

* ผศ.ดร. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. เป็นผู้นำทางการเมือง การทหาร และตุลาการ

4. บริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยเป็นผู้ดำเนินการในข้อตกลงต่างๆ และลงนามในสนธิสัญญา

5. เป็นผู้ประกาศใช้กฎหมาย พระราชกำหนด และข้อบังคับต่างๆ ที่ผ่านความเห็นชอบและเสนอมาโดยคณะรัฐมนตรี

6. เป็นผู้ตัดสินข้อขัดแย้ง โดยยื่นข้อเสนอให้รัฐสภาศึกษาทบทวนในญัตติที่ตกไป หรือขอให้คณะกรรมาธิการที่ปรึกษาฝ่ายรัฐธรรมนูญยับยั้งกฎหมายที่สภาได้เสนอมาเป็นผู้มีอำนาจประกาศยุบสภา หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจหน้าที่ และการเมืองระหว่างประเทศก็อาจขอความเห็นชอบจากประชาชนโดยตรง โดยการลงเสียงประชามติ

นอกจากนี้ประธานาธิบดีมีอำนาจพิเศษในการสั่งการในกรณีที่ประเทศตกอยู่ในสภาวะวิกฤติซึ่งอาจจะเป็นอันตรายต่อสถาบันต่างๆของประเทศ (ตามมาตราที่ 16)

รัฐบาล (le Gouvernement) ประกอบด้วยบุคคลและคณะบุคคลที่สำคัญ คือ

1. นายกรัฐมนตรี (le Premier Ministre) ซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้ลงนามแต่งตั้ง
2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างๆ (les Ministres)
3. รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (les Secrétaires d'Etat)

กลุ่มบุคคลข้อ 2 และ ข้อ 3 นี้ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอรายชื่อให้ประธานาธิบดีลงนามแต่งตั้ง

รัฐมนตรีจะมาจากสมาชิกสภาผู้แทนหรือไม่ก็ได้ ถ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทน เมื่อเข้าร่วมบริหารในรัฐบาลแล้ว ต้องสละที่นั่งในสภา ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาจำนวนรัฐมนตรีอยู่ระหว่าง 15 - 20 คน และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีประมาณ 10 - 26 คน

นายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำรัฐบาล เป็นผู้ใช้กฎหมายบริหารประเทศ จะต้องขอคำแนะนำและเห็นชอบจากประธานาธิบดีในเรื่องที่เกี่ยวกับการยุบสภา (la dissolution du Parlement) หรือการใช้อำนาจพิเศษตามมาตราที่ 16 (l'article 16) มีหน้าที่รับผิดชอบต่อรัฐสภาร่วมกับรัฐบาล มติต่างๆ ของรัฐบาลในทุกเรื่องต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรี โดยมีประธานาธิบดีเป็นประธานในการประชุม การออกกฎหมาย หรือข้อกำหนดต่างๆ ที่ร่างโดยคณะกรรมการบริหารกระทรวงต่างๆ และเสนอเข้าที่ประชุมที่ประกอบด้วย รัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้นๆ พิจารณาโดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานในการประชุม

รัฐสภา (le Parlement) ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร (l'Assemblée Nationale) และวุฒิสภา (le Sénat)

สภาผู้แทนราษฎร (l'Assemblée Nationale) ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนประมาณ 577 คน อยู่ในตำแหน่ง 5 ปี มีการประชุมสมัยสามัญปีละ 2 ครั้งๆ ละ 90 วันเป็นอย่างมาก แต่นายกรัฐมนตรีหรือมติที่ประชุมของสภาอาจเรียกให้มีการเปิดประชุมสมัยวิสามัญได้เมื่อมีการเสนอให้พิจารณาโครงการหรือกฎหมายใดๆ ที่มาจากรัฐบาลหรือจากสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทที่สำคัญ คือ เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ (législatif) เสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย (amendements) หรือขอคำอธิบายจากรัฐบาลในเรื่องใดๆ สภานี้มีสิทธิที่จะคว่ำรัฐบาลได้ ถ้าสภาไม่เห็นชอบด้วยกับการประกาศนโยบายทั่วไป

ของนายกรัฐมนตรี หรือการเคลื่อนไหวให้มีการลงคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจ (motion de censure) จากเสียงส่วนใหญ่ในสภา นอกจากนี้สภาอาจโต้แย้งและออกเสียงในเรื่องที่เกี่ยวกับงบประมาณ (le budget) ให้คำรับรองในเรื่องที่เกี่ยวกับสนธิสัญญาต่างๆ ที่ทำกับต่างประเทศ แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการ เรียกร้องให้มีการทบทวนรัฐธรรมนูญ

วุฒิสภา (le Sénat) ประกอบด้วยสมาชิก (sénateurs) ประมาณกว่า 300 คน มีหน้าที่ในการบริหารด้านนิติบัญญัติเช่นเดียวกับสภาผู้แทนราษฎร ร่างกฎหมายต่างๆ ของรัฐบาล อาจเสนอให้วุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้พิจารณาก่อนก็ได้ สภาทั้ง 2 อาจแสดงความคิดเห็นโต้แย้งและลงมติออกเสียงร่วมกันในการพิจารณาร่างกฎหมาย และข้อเสนอที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ อย่างไรก็ตามเมื่อความคิดเห็นของทั้ง 2 สภาไม่พ้องกัน วุฒิสภาซึ่งสมาชิกมิได้มาจากการเลือกตั้ง ต้องยอมรับในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายของสภาผู้แทนราษฎร (ในสมัยของนายพลเดอโกลล์ เขาเคยคิดยุบวุฒิสภา เพราะเห็นว่าเป็นร่างที่ไร้ประโยชน์ (Corps inutile) แต่เขาก็ต้องพ่ายแพ้จากการลงคะแนนเสียงใน ค.ศ. 1969 ทั้งนี้เพราะวุฒิสมาชิกเป็นตัวแทนของท้องถิ่นที่มีอิทธิพลมากในการรณรงค์หาเสียงของฝรั่งเศส)

คณะกรรมาธิการฝ่ายเศรษฐกิจ และสังคม (le Conseil économique et social) ประกอบด้วยสมาชิก 230 คนที่ได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ในวาระ 5 ปี จำนวนสมาชิก 2 ใน 3 มาจากสหภาพแรงงานอีก 1 ส่วนแต่งตั้งโดยรัฐบาล มีหน้าที่ในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาหรือร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม

คณะกรรมาธิการฝ่ายรัฐธรรมนูญ (le Conseil Constitutionnel) มีหน้าที่ดูแลให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม และถูกต้องตามธรรมนูญการปกครอง ตรวจสอบเรื่องที่เกี่ยวกับกฎหมาย หรือการออกกฎข้อบังคับใดๆ ก่อนการประกาศใช้ตามคำขอของประธานาธิบดี หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 60 คน หรือวุฒิสมาชิก คณะกรรมาธิการชุดนี้มีสมาชิกจำนวน 9 คน แต่งตั้งให้อยู่ในวาระ 9 ปี (ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง 3 คน ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภา อย่างละ 3 คน) ในช่วงเวลาสมัยสาธารณรัฐที่ 5 คณะกรรมาธิการชุดนี้ได้เคยปฏิเสธไม่ยอมรับร่างกฎหมาย หรือพระราชกำหนดที่เคยเสนอมาหลายครั้ง เช่น ร่างกฎหมายเกี่ยวกับงบประมาณ รัฐบาลเสนอมาเมื่อ ค.ศ. 1980 เป็นต้น

รัฐธรรมนูญฉบับปี 1958 ได้สร้างเงื่อนไขต่างๆ เพื่อให้เกิดความมั่นคงแข็งแกร่งของสถาบันต่างๆ และโดยเฉพาะระบบการเมืองที่ทำให้บทบาทของรัฐสภาอ่อนลงอย่างมาก ขณะเดียวกันก็เสริมสร้างความแข็งแกร่งในอำนาจของประธานาธิบดีเพื่อขจัดความขัดแย้งในทุกๆ เรื่อง

อำนาจทั้งสองที่ได้มาจากการเลือกตั้งทั่วไปจากปวงชน (le suffrage universel) คือ ประธานาธิบดีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อาจเกิดความขัดแย้งกันเองได้ ความไม่แน่นอนในด้านการบริหารจะเกิดขึ้นได้ในกรณีที่เสียงส่วนมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (la majorité des députés ซึ่งได้รับการเลือกตั้งเข้ามามีความคิดเห็นที่ค้านกับนโยบายทางการเมือง การปกครองที่ประธานาธิบดีได้เสนอมา แต่ถ้าประธานาธิบดีประกาศยุบสภา สภาไม่อาจที่จะควบคุมการดำเนินงานของประธานาธิบดีได้ จะทำได้แต่เพียงการแสดงความไม่ไว้วางใจในรัฐบาล (motions de censure) ที่ดำเนินนโยบายทางการเมืองซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้เสนอแนะมา และเช่นเดียวกัน ประธานาธิบดีก็อาจจะเปลี่ยนรัฐบาลได้ อย่างไรก็ตามถ้ายังเกิดความไม่ลงรอยกันระหว่าง 2 อำนาจนี้อีก ประธานาธิบดีก็ไม่อาจใช้อำนาจบริหารประเทศได้ แต่ก็ไม่มีกฎข้อใดที่จะบังคับให้ประธานาธิบดีลาออกได้เช่นกัน (นายพลเดอโกลล์ ซึ่งเคยกล่าวย้ำเสมอว่าหากเขาไม่ได้

รับความไว้วางใจจากประเทศเมื่อใด เขายินดีจะลาออก ซึ่งเขาก็ได้ปฏิบัติเช่นนั้นจริง) เท่าที่ปฏิบัติมาจะเห็นว่าสาธารณรัฐที่ 5 ของฝรั่งเศสมั่นคง เพราะเสียงส่วนมากในสภา (majorité parlementaire) จะสอดคล้องกับเสียงฝ่ายประธานาธิบดีอยู่เสมอ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีเป็นพื้นฐาน ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐจึงอยู่เหนือพรรคการเมืองทั้งหลาย บทบาทของประธานาธิบดีสามารถพัฒนาไปได้พร้อมๆ กับบุคลิกของประธานาธิบดีเอง รวมทั้งอิทธิพลของเขาในวงการเมือง และไม่ว่าการพัฒนาจะเป็นอย่างไรต่อไปในอนาคต แนวทางการเมืองสำคัญในปัจจุบันจะไม่กระทบกับสถาบันใดๆ ของสาธารณรัฐที่ 5 โดยเฉพาะบทบาทที่มีมาตั้งเดิมของประธานาธิบดี แม้แต่แผนงานร่วมของพรรคฝ่ายซ้ายเองยังต้องสอดคล้องกับกฎเกณฑ์นี้

ประเทศฝรั่งเศสยังยึดมั่นในเรื่องการมีการเลือกตั้งผู้นำของประเทศที่มาจากปวงชนโดยตรง และแม้ว่าจะมีความเป็นไปได้ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงจากประชาธิปไตย ไปสู่ระบอบเผด็จการตามมาตราที่ 16 แห่งรัฐธรรมนูญ เขาก็ยังถือว่าการให้อำนาจเฉพาะตัวแก่ประธานาธิบดีมากนั้น เป็นสิ่งจำเป็นต่อความมั่นคงทางการเมือง และเห็นว่าตัวประธานาธิบดีเองจะยังคงยึดถือในขอบเขตของประชาธิปไตยเช่นกัน

พรรคการเมือง (les partis politiques)

พรรคการเมืองมีบทบาทที่สำคัญในสังคมฝรั่งเศส พรรคการเมืองต่างๆ ก่อตั้งขึ้นมาและมีอิทธิพลตลอดจนกระตุ้นให้เกิดมติมหาชน (opinion publique) พรรคการเมืองก่อให้เกิดแนวความคิดเป็นส่วนใหญ่ ผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งมาด้วยเสียงสนับสนุนจากประชาชนส่วนใหญ่ จะประกาศว่าเขาเป็นหนึ่งที่มาจากพรรคที่ได้รับความนิยม ทั้งนี้เพราะการเลือกตั้งนั้น บุคลิกส่วนตัวของผู้สมัครจะมีความสำคัญน้อยกว่าชื่อเสียงของพรรคการเมืองที่เขาสังกัดอยู่

ในระบอบประชาธิปไตย มีข้อตกลงร่วมกันในเรื่องหลักการและกฎเกณฑ์ของการจัดระบบสังคม การแข่งขันทางการเมืองไม่ว่าจะร้อนแรงปานใดก็ถือเป็นการแข่งขันกันระหว่างพรรคที่เสนอวิธีการการใช้อำนาจบริหารที่แตกต่างกันไป ดังเช่นประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ประเทศอังกฤษ ประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวีย แน่นอนทีเดียวว่าในขณะที่มีการเลือกตั้ง ดูอย่างผิวเผินแล้ว จะเห็นว่าประเทศแบ่งเป็น 2 ฝ่ายที่สำคัญ แต่นั่นเป็นผลมาจากการเลือกตั้งทั่วไปจากการลงคะแนนเสียงที่ถือเป็นประชามติ และมิใช่เป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน การเปลี่ยนพรรคการเมืองที่สลับกันเข้ามามีอำนาจทางการบริหารมิได้ถือว่าเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความปั่นป่วนวุ่นวายหรือปฏิวัติแต่อย่างใด แต่เป็นผลสืบเนื่องมาจากแนวความคิดที่ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าของสังคม

ในประเทศฝรั่งเศส การอภิปรายทางการเมืองถือเป็นการต่อสู้ในด้านความคิดของ 2 ฝ่าย ในแต่ละครั้งที่มีการเลือกตั้ง ชาวฝรั่งเศสถูกเรียกร้องให้เลือกระหว่างอุดมการณ์ 2 แนว การอภิปรายทางการเมืองที่ทั้งโอนอ่อนและรุนแรงก็ถือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน

พรรคการเมืองกลุ่มหนึ่ง จะปกป้องสังคมอิสระแห่งนายทุนนิยม (la société libérale capitaliste) ซึ่งเป็นกลุ่มที่ทำให้สังคมค่อยๆ เจริญก้าวหน้า โดยการปฏิรูปที่ทำให้ชีวิตมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม

ส่วนพรรคการเมืองอีกกลุ่มหนึ่ง จะจัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่าฝ่ายซ้าย (la gauche) สนับสนุนระบบสังคมนิยม (la société socialiste) มีพื้นฐานความคิดในเรื่องการจัดสรรความร่ำรวยแบบใหม่ การแบ่งปันและการมีส่วนร่วมของทุกๆ คนจะทำให้ชีวิตมั่งคั่งขึ้นในสังคมที่มีความยุติธรรมและมีมนุษยธรรมมากกว่า

ตัวอย่างประการเดียวที่พบในยุโรปตะวันตก คือ กลุ่มสังคมนิยมได้เลือกการเข้าไปใกล้ชิดกับพวกนิยมลัทธิคอมมูนิสม์ ด้วยการลงนามใน ค.ศ.1972 ในโครงการร่วมกันของรัฐบาล ถือเป็นก้าวแรกของกลุ่มฝ่ายซ้ายที่จะช่วงชิงอำนาจด้วยวิธีที่ถูกกฎหมาย ความก้าวหน้าที่ไม่หยุดยั้งของการแสดงความคิดเห็นค้านกันในการเลือกตั้งต่างๆนี้ทำให้ฝ่ายเป็นกลางและฝ่ายขวาซึ่งแตกแยกกันจนถือเป็นลักษณะประจำมาจนถึงปัจจุบัน ได้หันมาเป็นพันธมิตรกัน เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง เพื่อจะได้รักษาอำนาจต่อไปไว้ได้

การรวมตัวกันของกลุ่มการเมืองที่เป็นปฏิปักษ์กัน 2 กลุ่มใหญ่นี้ไม่มีที่ว่างเหลือสำหรับพวกหัวรุนแรง (extrêmes) ไม่ว่าจะเป็น ซ้ายจัด *"Extrême-gauche"* หรือขวาจัด *"Extrême-droit"* ซึ่งจะเห็นได้ว่าพวกนี้ได้เสื่อมความนิยมลงไปตั้งแต่ ค.ศ. 1968 ไม่ว่าจะแตกแยกกันเองในพรรค หรือการแสดงความคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับการเลิกสงครามอาณานิคมหรือการนำชาวฝรั่งเศสจากประเทศอัลจีเรียกลับสู่บ้านเกิดเมืองนอน

บรรณานุกรม

FRANÇOIS Louis, Les institutions politiques et administratives de la France, faire le point, Hachette, Paris.

MAUCHAMP Nelly, La France d'Aujourd'hui civilisation, Clé International, Paris.

SCHULTZ Joseph, Regards sur la civilisation française, le français sans frontières (outil pédagogique), Clé International, Paris.

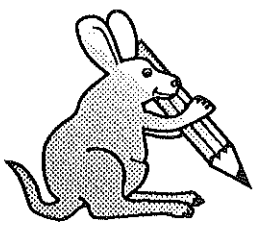

พรรคการเมืองฝรั่งเศส

เตือนใจ จุลดุลย์*

พรรคการเมืองฝรั่งเศสมีเป็นจำนวนนับสิบกว่าพรรค แต่ในจำนวนเหล่านั้น เมื่อรวมเป็นกลุ่มแล้วจะจัดได้เป็น 2 ฝ่าย คือ พรรคการเมืองฝ่ายขวา (la droite) และพรรคการเมืองฝ่ายซ้าย (la gauche) ถึงอย่างไรก็ยังมีพรรคการเมืองที่ไม่ได้จัดอยู่ใน 2 กลุ่มนี้เช่นกัน คือ Les Verts (กลุ่มพรรคอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) และ L'Extrême-droite (กลุ่มขวาจัด) ดังนั้นพอจะสรุปเรื่องของพรรคการเมืองฝรั่งเศสได้ดังนี้

1. Les partis de gauche กลุ่มพรรคการเมืองฝ่ายซ้าย ได้แก่

ก. Le parti socialiste ใช้อักษรย่อว่า **le PS** พรรคนี้ได้รับการก่อตั้งแต่ ค.ศ.1969 โดยสืบทอดมาจาก SFIO หรือ Section Française de l'Internationale Ouvrière (1905) โดยมีผู้นำที่สำคัญ คือ Jean Jaurès, Léon Blum และ Guy Mollet ต่อมาใน ค.ศ.1971 François Mitterrand ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรค PS และตั้งแต่ ค.ศ.1981 –1988 เขาได้รับเลือกตั้งทั่วไปให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐ (Président de la République) เป็นวาระที่ 1 (7 ปี) และ ค.ศ.1988 – ปัจจุบันเขาก็ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้อีกวาระหนึ่ง

พรรค PS มีนโยบายทางการเมือง คือ

– ความเป็นประชาธิปไตยทั้งทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และทางสังคม

– ความเป็นปึกแผ่นของคนในชาติ

– การต่อสู้เพื่อความยุติธรรมในสังคม

ข. Le parti communiste français หรือ **PCF** หรือ **PC**

พรรคนี้เกิดมาจากการแยกตัวกันของกลุ่ม SFIO เมื่อ ค.ศ.1920 มีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นกับสมาคมกรรมกรสากล คือ Internationale communiste พรรคนี้มีบทบาทสำคัญกับกลุ่ม Résistance ในสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงได้รับเสียงสนับสนุนมากพอสมควร จะเห็นได้จาก ค.ศ.1946 พรรคนี้ได้รับเสียงสนับสนุนจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถึง 28% แต่ปัจจุบันความนิยมจะลดน้อยลงไป

* รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้นำสำคัญของพรรค PC คือ Georges Marchais

ค. Le Mouvement des Radicaux de Gauche หรือ **MRG** เป็นพรรคเล็กที่ให้ความร่วมมือสนับสนุน พรรค PS และพรรค PC โดยการเซ็นสัญญาในโครงการร่วมกันของกลุ่มฝ่ายซ้าย

ง. Le parti socialiste unifié หรือ PSU ซึ่งเริ่มก่อตั้งเมื่อ ค.ศ.1960 ต่อมาใน ค.ศ.1971 สมาชิกพรรคหลายคนได้หันไปร่วมกับพรรค PS ดังเช่น Michel Rocard เป็นต้น

2. L'extrême-gauche กลุ่มพรรคการเมืองซ้ายสุด

หลังเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 1968 ประมาณสัก 5-6 ปี ได้มีการจัดตั้งพรรคการเมืองกลุ่มซ้ายจัด โดยมีแนวความคิดของทรอสกี้และเมาเซตุง ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมของกลุ่มหนุ่มสาวสมัยนั้น ปัจจุบันกลุ่มการเมืองเหล่านี้ค่อยเลือนหายไป คงเหลือแต่กลุ่มที่รวมตัวกันเป็นพรรคการเมืองเล็กๆ ที่ยึดถือแนวความคิดของทรอสกี้อยู่ คือ La ligue communiste และ Lutte Ouvrière

3. Les partis de droite กลุ่มพรรคการเมืองฝ่ายขวา ได้แก่

ก. Rassemblement pour la république หรือ **RPR** ซึ่งก่อตั้งขึ้นใน ค.ศ.1976 โดย Jacques Chirac ซึ่งสืบทอดมาจากกลุ่ม RPF หรือ Rassemblement du peuple français ที่ตั้งขึ้นโดยde Gaulle (อดีตประธานาธิบดีของฝรั่งเศส) เมื่อปี 1947 ซึ่งต่อมา RPF ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น Union des démocratics pour la république หรือ UDR ดังนั้นพรรค RPR จึงได้ชื่อว่าเป็นทายาทของ de Gaulle ที่ยึดแนวความคิด gaullisme ยึดถือรัฐธรรมนูญของ Ve République และถือว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มฝ่ายขวา

ข. Union pour la démocratie française หรือ **UDF** ได้ก่อตั้งขึ้นมาเมื่อ ค.ศ.1978 โดย Giscard d'Estaing (อดีตประธานาธิบดีของฝรั่งเศส) ซึ่งรวบรวมสมาชิกพรรคมาจากกลุ่มฝ่ายขวาและผู้ที่นิยมในแนวความคิด เสรีนิยม (libéralisme) ผู้นำที่สำคัญของพรรค คือ Raymond Barre, Simone Veil และ François Léotard.

4. L'extrême-droite กลุ่มพรรคการเมืองขวาจัด

พรรคการเมืองที่สำคัญของกลุ่มนี้ที่เป็นที่รู้จักฉันดี ก็คือ Le Front National หรือ FN ก่อตั้งขึ้นใน ค.ศ.1972 โดย Jean –Maric le Pen ซึ่งปัจจุบันยังคงดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าพรรคอยู่ พรรคนี้มีนโยบายที่สำคัญ เช่น การส่งผู้อพยพกลับคืนบ้านเกิดเมืองนอนของตน การรื้อฟื้นการตัดสินประหารชีวิต เป็นต้น พรรคนี้มักจะกล่าวเรียกร้องในเรื่องความไม่ยุติธรรม การเหยียดผิว และการแอนตี้ชาวยิว

5. Les Verts พรรคการเมืองกลุ่มนักอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พรรคการเมืองนี้เกิดขึ้นใน ค.ศ.1981 เมื่อ Brice Lalonde ได้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งประธานาธิบดีสมัยนั้นด้วยผู้หนึ่ง ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเคลื่อนไหวของกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งหลังจากนั้นกลุ่มนี้ได้กลายมาเป็นพรรคการเมืองที่ใช้ชื่อว่า le parti des verts ในปี 1984 ปัจจุบันผู้นำพรรค คือ Antoine Waechter

จากผลของการเลือกตั้ง พรรคการเมืองกลุ่มนี้ได้รับเสียงสนับสนุนที่ดีพอสมควร มีเครื่องหมายที่เป็นสัญญลักษณ์ของพรรคเช่นเดียวกับพรรคอื่น และปฏิเสธที่จะเข้ารวมอยู่ในกลุ่มไม่ว่าจะฝ่ายซ้ายหรือฝ่ายขวา

จากผลการเลือกตั้งประธานาธิบดี เมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1981 ปรากฏว่า F. Mitterrand จากพรรคกลุ่มฝ่ายซ้ายได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐ และเดือนมิถุนายนปีเดียวกันจากการเลือกตั้งทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสียงส่วนใหญ่ในสภาเป็นสมาชิกที่มาจากพรรคสังคมนิยมเช่นกัน Laurent Fabius ได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีสมัยนั้น

ต่อมาในเดือนมีนาคม 1986 มีการเลือกตั้งทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (élections législatives) ผลปรากฏว่า พรรคฝ่ายขวา คือ UDF และ RPR ได้รับชัยชนะมีเสียงข้างมากในสภา ดังนั้นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีสมัยนั้น คือ Jacques Chirac แห่งพรรค RPR

ในการเลือกตั้งประธานาธิบดี (élection présidentielle) ในเดือนพฤษภาคม 1988 ผลปรากฏว่า F. Mitterrand แห่งพรรคสังคมนิยม หรือ PS ยังคงได้รับความนิยมและได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐอีกครั้งหนึ่ง และการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อเดือนมิถุนายน 1988 ปีเดียวกันนี้ คะแนนเสียงของพรรคสังคมนิยมที่ได้จากการเลือกตั้งมีไม่มากไปกว่าพรรคฝ่ายขวา และจากการลงคะแนนเสียงของสมาชิกสภา ผลปรากฏว่า นาย Michel Rocard แห่งพรรค PS ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

เมื่อไม่นานมานี้ คือ เดือนมีนาคม 1993 ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกหลังจากครบวาระ 5 ปีแล้ว ผลปรากฏว่าในจำนวนที่นั่งของ ส.ส. 577 ที่นั่ง เป็น ส.ส. ที่มาจากพรรคฝ่ายขวาถึง 485 ที่นั่ง จึงไม่เป็นที่สงสัยเลยว่ารัฐบาลฝรั่งเศสในยุคปัจจุบันจะเป็น ส.ส.จากพรรคฝ่ายขวา คือ พรรค RPR และ UDF โดยมีนาย Edouard Balladur จากพรรค RPR เป็นนายกรัฐมนตรี (อดีตเคยเป็นผู้ช่วยที่สำคัญของอดีตประธานาธิบดี Georges Pompidou และเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเศรษฐกิจและการคลัง สมัย Jacques Chirac เป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อ ค.ศ. 1986)

LE GOUVERNEMENT

PREMIER MINISTRE : Édouard Balladur, RPR.

MINISTRES D'ÉTAT

Affaires sociales, santé et ville : Simone Veil.
Intérieur et aménagement du territoire : Charles Pasqua, RPR.
Garde des sceaux, ministre de la justice : Pierre Méhaignerie, UDF-CDS.
Défense : François Léotard, UDF - RPR.

MINISTRES

Affaires étrangères : Alain Juppé, RPR.
Éducation nationale : François Bayrou, UDF-CDS (*).
Économie : Edmond Alphandéry, UDF-CDS (*).
Industrie, postes et télécommunications et commerce extérieur : Gérard Longuet, UDF-PR.
Équipement, transports et tourisme : Bernard BOSSON, UDF-CDS.
Entreprises et développement économique, chargé des PME, du commerce et de l'artisanat : Alain Madelin, UDF-PR.
Travail, emploi et formation professionnelle : Michel Giraud, RPR (*).
Culture et francophonie : Jacques Toubon, RPR (*).
Budget, porte-parole du gouvernement : Nicolas Sarkozy, RPR (*).
Agriculture et pêche : Jean Puech, UDF-RPR (*).
Enseignement supérieur et recherche : François Fillon, RPR (*).
Environnement : Michel Barnier, RPR (*).
Fonction publique : André Rossinot, UDF-rad.
Logement : Hervé de Charette, UDF-P et R.
Coopération : Michel Roussin, RPR (*).
DOM-TOM : Dominique Perben, RPR (*).
Jeunesse et sports : Michèle Alliot-Marie, RPR.
Communication : Alain Carignon, RPR.
Anciens combattants et victimes de guerre : Philippe Mestre, UDF (*).

MINISTRES DÉLÉGUÉS

- *Auprès du premier ministre:*
  Relations avec l'Assemblée nationale : Pascal Clément, UDF-RPR (*).
  Relations avec le Sénat et rapatriés : Roger Romani, RPR (*).
- *Auprès du ministre des affaires sociales, de la santé et de la ville :*
  Santé : Philippe Douste-Blazy, UDF-CDS (*).
- *Auprès du ministre de l'intérieur et de l'aménagement du territoire :*
  Aménagement du territoire et collectivités locales : Daniel Hoeffel, UDF.
- *Auprès du ministre des affaires étrangères :*
  Action humanitaire et droits de l'homme : Lucette Michaux-Chevry, RPR.
  Affaires européennes : Alain Lamassoure, UDF-RPR (*).

(*) Ministres n'ayant jamais été membres d'un gouvernement.

(ECHOS No. 68-1993, CIEP-Sèvres)

บรรณานุกรม

Kimmel Alain, ***Le Nouveau paysage politique,*** ECHOS no. 66-1992, CIEP Sèvres.

Kimmel Alain, ***Après les élections,*** ECHOS No. 68-1993, CIEP Sèvres.

Kimmel Alain, ***La nouvelle donne Politique,*** Le français dans le monde no. 258 Juillet 1993.

Nahmias Richard, ***Elections législatives. Où va La France?,*** Le français dans le monde no. 258 Juillet 1993.

Mauchamp Nelly, ***Prend Parti,*** La France d'Aujourd'hui civilisation, Clé International, Paris.

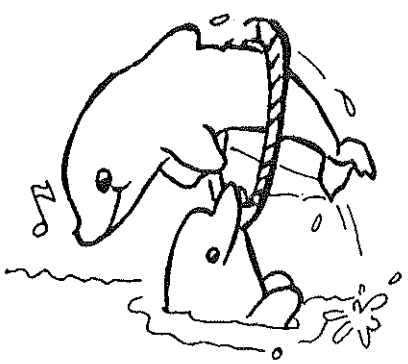

พิพิธภัณฑ์ ที่น่าสนใจของมหานครปารีส

*จรัสพรรณ จารุดุล**

นอกเหนือไปจากพิพิธภัณฑ์ใหญ่เลื่องชื่อของปารีส เช่น ลูฟร์ ออร์เซย์ หรือแวร์ซายส์แล้ว ปารีสยังมีพิพิธภัณฑ์อื่นอีกนับร้อย แต่ละแห่งที่มีสิ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้ชมที่มีรสนิยมต่างๆ กัน บางครั้งมีการจัดนิทรรศการพิเศษเป็นช่วงเวลาตามหัวข้อที่กำหนดด้วย จึงขอเสนอพิพิธภัณฑ์เล็กๆ ที่น่าสนใจของปารีสแก่ท่านผู้อ่านดังนี้

MUSEE COGNACQ-JAY
8, rue Elzévir - 75003 Paris
Métro - Saint Paul.

Ernest Cognacq ผู้ก่อตั้งร้านสรรพสินค้าใหญ่ *"ซามารีแตน"* ได้ร่วมมือกับภรรยา ชื่อ Louise Jay สะสมผลงานศิลปะในสมัยศตวรรษที่ 18 จัดแสดงที่ร้านซามารีแตน แผนกของชั้นเยี่ยม เมื่อเขาถึงแก่กรรมในปี 1928 เขาได้อุทิศผลงานทางศิลปะที่สะสมไว้นี้ให้แก่มหานครปารีส ปัจจุบันตั้งแสดงอยู่ที่ Hôtel de Donon สร้างขึ้นในสมัยศตวรรษที่ 17 ใจกลางของย่านที่ชื่อว่า *"le Marais"*

MUSEE CARNAVALET
23, rue de Sévigné - 75003 Paris
Métro - Saint Paul.

พิพิธภัณฑ์การ์นาวาเลท์ ซึ่งเป็นหนึ่งในสถาปัตยกรรมอันสวยงามในศตวรรษที่ 16 ได้จัดแสดงประวัติศาสตร์ของกรุงปารีส ตั้งแต่ ค.ศ.1880 พิพิธภัณฑ์นี้ได้ชื่อมาจาก Madame de Carnevoy ที่มีสมญานามว่า *"การ์นาวาเลท์"* นางพระกำนัลของพระนาง มารี เดอ เมดิซิส แต่ผู้เช่าที่มีชื่อเสียงที่สุดกลับเป็น Madame de Sévigné

L'Hôtel le Peletier de Saint-Fargeaux ตึกข้างๆ เป็นที่จัดแสดงคอลเลคชั่นพิเศษในสมัยปฏิวัติใหญ่

---

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์โรงเรียนสาธิต และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เรื่องนี้แปลและเรียบเรียงจาก *"Clin d'œil sur les musées de la ville de Paris"* แผ่นปลิวของเทศบาลนครปารีส

MAISON DE VICTOR HUGO
6, place des Vosges - 75004 Paris
Métro - Chemin-Vert

L' Hôtel de Rohan-Guéménée สร้างขึ้นพร้อมกับสิ่งก่อสร้างอื่นๆในบริเวณ La place des Vosges ในสมัยต้นศตวรรษที่ 17 วิคตอร์ ฮูโก พักอาศัยอยู่ในโฮเต็ลนี้ เมื่อปี 1832 ชีวิตครอบครัว ชีวิตทางสังคม, ทางวรรณคดีและทางการเมืองของนักประพันธ์ใหญ่ผู้นี้เกิดขึ้นและดำเนินไป ณ ที่พำนักบนแฟลตใหญ่ชั้นสองของตึก พิพิธภัณฑ์เปิดขึ้นภายหลัง เมื่อ ค.ศ. 1903 ตั้งแสดงรูปภาพ ของที่ระลึกต่างๆ ต้นฉบับผลงานของวิคตอร์ ฮูโก นอกจากนี้ห้องต่างๆ จากที่พักอาศัยอื่นๆ ของเขาก็ได้ถูกจำลอง มาตั้งแสดงตามสภาพเดิมที่นี่ รวมทั้งเครื่องเรือนที่ส่วนใหญ่กวีผู้นี้ออกแบบและสั่งทำเอง

MUSEE ZADKINE
100 bis, rue d'Assas - 75006 Paris
Métro - Rennes

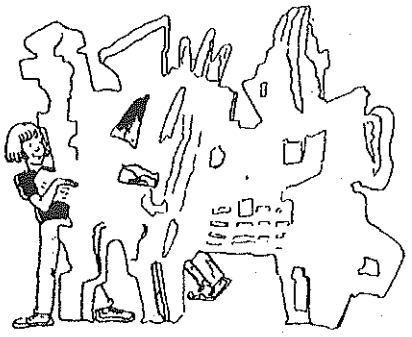

Zadkine ช่างแกะสลัก เกิดในประเทศรัสเซีย เมื่อ ค.ศ. 1890 เข้ามาพำนักที่ปารีสในปี 1909 เขาดำเนินชีวิตและทำงานอยู่ ณ บ้านหลังเล็กๆในถนนอัสสาส ตลอดชีวิตนับแต่ปี 1928 จนถึงปี 1967 พิพิธภัณฑ์เปิดต้อนรับมหาชนโดยการอุทิศของภรรยาม่ายของเขา เมื่อปี 1982

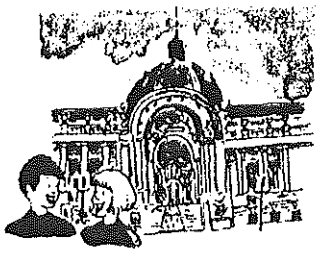

MUSEE DU PETIT PALAIS
Avenue Winston Churchill - 75008 Paris
Métro Champs - Elysées
Clémenceau

"อาคารเล็ก" (Le Petit Palais) ตั้งอยู่ในสวนของย่านชองเซลิเซ่ จัดสร้างขึ้นสำหรับงานนิทรรศการนานาชาติในปี 1900 เป็นสิ่งก่อสร้างที่รวมลักษณะสำคัญของศิลปะสมัยปลายศตวรรษที่ 19 ไว้อย่างพร้อมมูล พี่น้องสกุล Dutuit และสมาชิกแห่งสกุล Tuck ซึ่งเป็นนักศิลปะสมัครเล่น แต่มีชื่อเสียงโด่งดัง ได้ร่วมกันอุทิศผลงานทางศิลปะอันมีค่ายิ่ง เพื่อให้คอลเลคชั่นนี้มีสิ่งละอันพันละน้อยต่างๆกัน Delacroix, Courbet, Manet ... ทิ้งผลงานชั้นเยี่ยมของศตวรรษที่ 19 ไว้ ณ พิพิธภัณฑ์ แห่งนี้ด้วย

MUSEE CERNUSCHI

7, avenue Vélasquez - 78008 Paris

Métro - Monceau

อยู่ที่มุมหนึ่งของสวน Monceau นายธนาคารชาวมิลาน ชื่อ Henri Cernuschi ได้สร้าง คฤหาสน์ขึ้นหลังหนึ่ง จากการเดินทางไกลไปยังทวีปเอเชีย เขานำศิลปะชั้นเอกของทางตะวันออกไกล มาประดับในคฤหาสน์ของเขา หลังจากมรณกรรมใน ค.ศ. 1896 เขาได้อุทิศทั้งที่อยู่และการสะสมผลงานทางศิลปะนี้ให้เป็นมรดกแก่มหานครปารีส

MUSEE DE LA VIE ROMANTIQUE

16, rue Chaptal - 75009 Paris

Métro - Pigalle

ในปี 1830 จิตรกร Ary Scheffer ได้มาพำนักในย่านใหม่ที่ชื่อ *"La Nouvelle Athènes"* ในบ้านที่มีหน้ามุขแบบอิตาเลียน สุดทางเดินเล็กๆ ที่มีต้นไม้ใหญ่ขึ้นอยู่สองฝั่ง สถานที่นี้คือที่ที่เชฟแฟร์ พำนักอยู่ตลอดเวลา 30 ปี

พิพิธภัณฑ์นี้ตั้งแสดงของที่ระลึกนานาชนิดทั้งทางวรรณกรรมและศิลปะของ Geosge Sandสหายสนิทผู้หนึ่งของเชฟแฟร์

LES CATACOMBES

1, place Denfert Rochereau - 75014 Paris

Métro - Denfert Rochereau

คือที่เก็บกระดูกมนุษย์ของเทศบาล เมื่อตอนปลายศตวรรษที่ 18 ทางเดินใต้ดินอันว่างเปล่าของเมืองเก่า ได้รับการคัดเลือกให้เป็นแหล่งพำนักสุดท้ายของกระดูกมนุษย์ที่ได้มาจากการล้างป่าช้า อันแออัดขึ้นทุกทีในใจกลางกรุงปารีส จารึกต่างๆ ในภาษากรีก ลาติน และฝรั่งเศส บ่งชี้ที่มาของกระดูกเหล่านี้ และเตือนอนุชนรุ่นหลังถึงความเปราะบางของชีวิต ครั้นถึงศตวรรษที่ 19 เทศบาลนครได้เปิดเป็นสถานที่เยี่ยมชม ในครั้งแรกๆ ภายใต้ความริบหรี่ของแสงเทียน ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าถูก *"เขย่าขวัญ"* อย่างหนัก

หมายเหตุของผู้เขียน :- สำหรับสถานที่นี้ ขอแนะนำสำหรับท่านผู้กล้าหาญเท่านั้น เพราะท่านจะเห็นแต่กระดูก และกระดูกขนาดต่างๆ กันจัดกองรวมกันไว้เป็นพวกๆ และขอได้โปรดอย่าแตกแถวออกจากกลุ่มผู้ชมผู้ร่วมทางเป็นอันขาด เพราะอาจจะเหลือท่านเดินคนเดียวอย่างขวัญระทึกท่ามกลางกองกระดูกขาวๆ มัวๆ **บรื๋อส์!**

MUSEE BOURDELLE

16, rue Antoine Bourdelle - 75015 Paris
Métro - Montparnasse Bienvenue

บูรแดล เกิดที่ Montauban ในปี 1884 เขาได้ขึ้นมาอยู่ที่ปารีส โดยพำนักอาศัยอยู่ที่ทางตันของถนน Maine ซึ่งกลายเป็น rue Antoine Bourdelle ภายหลัง ในเมืองของเหล่าศิลปินนี้แวดล้อมไปด้วยทุ่งหญ้าและฝูงสัตว์ บูรแดลได้เช่าสตูดิโอที่ยังมีอยู่จนถึงปัจจุบันเป็นที่สร้างผลงานและวางโชว์งานแกะสลักนับพันชิ้นของเขา ในปี 1949 ภรรยาและบุตรสาวของช่างแกะสลัก ได้อุทิศสถานที่นี้ให้กลายเป็นพิพิธภัณฑ์เปิดแก่สาธารณชน

MAISON DE BALZAC

47, rue Raynouard - 75016 Paris
Métro - Passy

ตั้งอยู่เลขที่ 47 ถนน Raynouard ซึ่งบัลซัคได้หนีบรรดาเจ้าหนี้ทั้งหลายไปหลบซ่อนตัวโดยใช้นามปลอมอยู่ที่นั่นตั้งแต่ ค.ศ. 1840 ถึง 1847 ส่วนใหญ่ของ La Comédie Humaine เขียนขึ้น ณ ที่พำนักแห่งนี้ในบ้านอันน่าอยู่สมัยศตวรรษที่ 18 นี้ยังมีภาพล้อ รูปภาพและของที่ระลึกต่างๆ ที่จะโน้มนำให้คิดไปถึงชีวิตและผลงานของบัลซัคอย่างมากมาย

PALAIS GALLIERA

10, av. Pierre 1er de Serbie - 75016 Paris
Métro - Iéna

เป็นวังที่สร้างขึ้นโดย ดัสเชส กัลลิเอรา เพื่อจัดสะสมศิลปะวัตถุส่วนตัว กลายเป็นมรดกของกรุงปารีสในปี 1880 และตั้งแต่ปี 1977 วังก็ถูกดัดแปลงเป็นพิพิธภัณฑ์เสื้อผ้าชั้นยอดของโลก ประวัติของวงการแฟชั่นนับจาก ค.ศ. 1735 จนถึงปัจจุบัน ตั้งแสดงอยู่ ณ พิพิธภัณฑ์แห่งนี้

MUSEE D'ART MODERNE

11, av. du Président Wilson - 75116 Paris

Métro - Iéna

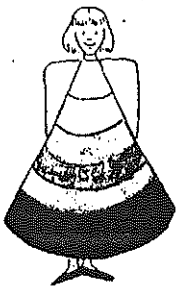

พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ของนครปารีส ตั้งอยู่ในตึกที่สร้างขึ้นเพื่องานนิทรรศการนานาชาติ ในปี 1932 พิพิธภัณฑ์นี้เปิดเมื่อปี 1961 โดยการอุทิศของนายแพทย์ Girardin ภายในเราจะได้ชมผลงานศิลปะแบบที่เรียกว่า *"Cubiste"* และ *"fauves"* ของเหล่าจิตรกรในกลุ่มของ école de Paris การตกแต่งกำแพงใหญ่ของ Sonia และ Robert Delaunay, la Feé Electricité ของ Dufy ... รวมทั้งงานศิลปะสมัยใหม่ และศิลปะร่วมสมัยชิ้นอื่น ๆ

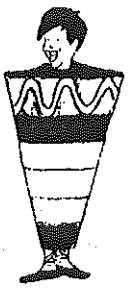

หมายเหตุ : *"Les Fauves"* คือ กลุ่มจิตรกรสมัย 1900 ที่ไม่นิยมการผสมสี ใช้สีเดียว สีหนัก เป็นส่วนๆ ที่ไม่สัมพันธ์กัน ดังในรูปภาพ

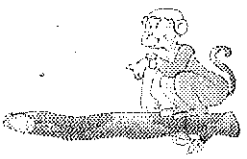

LE SAVOIR-VIVRE DES JEUNES FILLES D'AUJOURD'HUI

รวบรวมโดย สิทธา พินิจภูวดล*

"Le savoir-vivre" ตรงกับความหมายในภาษาไทยว่า *"มารยาท"* เป็นศิลปะในการครองชีวิตของบุคคลทั่วไป ถึงแม้ว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำลังครองโลกอยู่ในปัจจุบัน แต่สังคมก็ยังต้องการความรู้มารยาท ใครทำผิดมารยาทก็เท่ากับว่าคนนั้นทำผิดกติกาของสังคม

ในที่นี้ขอนำเสนอ *"บทอ่าน"* เกี่ยวกับหญิงสาว ซึ่งเพื่อนครูอาจารย์จะได้นำไปใช้สอน ใช้ฝึกฝนภาษา และใช้อบรมมารยาทด้วยพร้อมๆกันแล้วแต่โอกาสอันควร...

Une jeune fille bien élévée est plus heureuse qu'une autre. Parce qu"elle ne se pose pas de question sur ce qu'elle doit faire (ou ne pas faire). Le tout étant de savoir, apprenez donc votre savoir-vivre.

JEUX Etre bon joueur est une politesse. On n'arrête pas un jeu simplement parce que l'on perd.

Si vous avez perdu de l'argent dans un jeu (même trois sous), vous devez payer séance tenante, comme pour toutes les dettes de jeux.

Dans un jeu de cartes, sachez qu'on ne ramasse jamais ses cartes au fur et à mesure mais qu'on attend d'être complètement servi.

---

*ศาสตราจารย์ ดร.ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวบรวมจากนิตยสาร ELLE เขียนโดย Anita Pereire

LETTRE. On ne fait pas une lettre, on l'écrit. Précaution indispensable, la date, en haut à droite. Rappelez votre adresse en haut à gauche, s'il s'agit de quelqu'un qui ne vous connaît pas très bien. Sur une lettre d'affaire, ajoutez votre nom à cette adresse et le numéro d'ordre correspondant à l'affaire que vous traitez (impôts assurances, Sécurité sociale, amendes pour contraventions, etc.). Toute lettre officielle doit être prise en copie (mieux : tapée à la machine, elle est plus lisible et plus correcte). Mais une lettre de demande d'emploi est écrite à la main. Signez de votre nom toutes les fois où votre prénom risque d'être confondu avec celui de quelqu'un d'autre. Si votre signature n'est pas très lisible, rappelez au-dessous et en clair votre nom complet.

N'oubliez jamais même si la plus juste colère vous anime, qu'une lettre est un «document». Ne lui confiez que les mots qui peuvent ne pas peser lourd sur l'avenir. Pour les autres, prenez le téléphone, ou mieux, attendez une rencontre. D'abord, c'est plus courageux, ensuite cela vous permet de vous rendre compte des diverses réactions que vous pourrez provoquer chez ... l'adversaire.

LIVRES. Ne prêtez jamais à un tiers un livre que l'on vous a prêté. Rien n'est plus indélicat. N'attendez pas le moment de vous séparer d'un livre pour inscrire votre nom sur la page de garde, devant la personne à qui vous le prêtez. Si vous ne l'avez pas fait plus tôt, tant pis pour vous! Ne manquez pas de remplacer, quoi qu'il vous en coûte, un livre prêté s'il est endommagé : tache d'encre ou de graisse, page déchirée, couverture cassée. Des excuses ne sont en aucun cas suffisantes. N'empruntez donc pas de livres de prix.

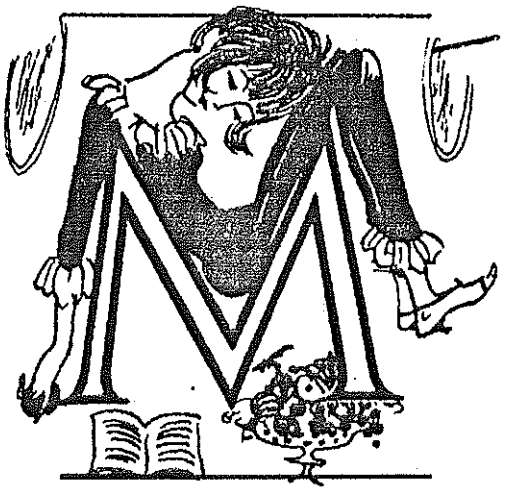

MAITRESSE DE MAISON Elle doit donner à chacun l'impression que c'est une joie pour elle de le recevoir. Si vous recevez, ne soyez pas affairée, ni affolée, ni harassée. Vos invités ne doivent pas avoir l'impression de vous déranger.

Une maîtresse de maison remercie ses invités d'être venus chez elle, elle tâche de se souvenir des goûts de chacun (si elle est organisée elle note sur un carnet : Berthe adore les crevettes, Hugues prend un tilleul, Jules a mal au foie, il ne mange pas d'oeufs). Ces attentions, croyez-moi, seront très appréciées et contribueront efficacement à votre réputation. Au premier départ d'un invité, ne commencez pas par expliquer comment il a plaqué sa fiancée, le mufle!, personne n'osera se lever pour partir! Chacun s'en irait de chez vous avec la ferme certitude que vous allez bientôt lui consacrer vos prochaines critiques.

สายใยไมตรี

รวบรวมโดย อุรัจฉฑา เชาวน์ชลากร*

C'est ici que l'aventure se mêle au vent de la mer.

Pierre Mac Orlan

ขอประเดิมศกใหม่ด้วยข่าวน่ารู้สำหรับสมาชิก ส.ค.ฝ.ท. 2 เรื่อง คือ เรื่องกิจกรรมการศึกษา ณ la Villette หรือ cité des Sciences et de l'Industrie กับ ข่าวจาก FIPF ค่ะ

Groupes Scolaires français et étrangers à la cité des Sciences et de l'Industrie

Dans le cadre de sa mission d'éducation, **la cité des Sciences et de l'Industrie propose des activités aux élèves français et étrangers:** visites, séjours Villette et classes Villette.

LES VISITES

Au gré de l'enseignant, les classes peuvent visiter pendant une demi-journée ou une journée, en modulant leur programme: expositions, médiathèque, Planétarium, Géode, etc ... Des propositions de parcours sont à la disposition des élèves à la banque d'accueil de la cité. Des casques audio-guidés permettent la visite en anglais, allemand et espagnol.

Contact : Françoise BELET tél (33.1) 40.05.82.78

LES SEJOURS VILLETTE-SANTE

Des séjours éducatifs de deux jours sur le thème de la santé sont proposés de janvier à décembre 1993 aux élèves du second degré (13-18 ans). Ils peuvent être intégrés dans des projets de classe ou des séjours linguistiques.

Contact : Serge LACASSIE - tél (33.1) 40.05.79.15

*กองการสัมพันธ์ต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ

LES CLASSES VILLETTE

Ce sont des séjours d'une semaine proposés aux enseignants et aux élèves des écoles, collèges et lycées et consacrés à l'étude d'un thème scientifique ou technique. Avant le séjour de la classe à la cité, les enseignants suivent une formation qui leur permet de mener à bien leur projet.

Dans ce cadre, des classes Villette Europe "Science en français" sont organisées à l' intention de jeunes européens de 14 à 18 ans étudiant le français depuis 3 ans au moins. Les enseignants de français et de science de ces classes devront suivre la formation à la cité avant de venir avec leurs élèves.

Contact : Paule FERRAN Tél (33.1) 40.05.73.67

cité des Sciences et de l'Industrie
30 avenue Corentin Cariou
75930 PARIS cedex 19

FIPF

Fédération Internationale des Professeurs de Français

Secrétariat Général

Sèvres le 5 janvier 1993

N.Ref.: JAS/93.0028

Mesdames les Présidentes,
Messieurs les Présidents,
des Associations membres de la FIPR.

Madame la Présidente, Monsieur le Président,
Cher(e) collègue,

Le Bureau Exécutif de la Fédération vient de se réunir pour examiner, entre autres choses, le budget prévisionnel de la FIPF pour l'année 1993 tel qu'il vous a d'ailleurs été communiqué dans le courant du mois de novembre dernier.

Comme à l'accoutumée, les membres du B.E. n'ont pas manqué de regretter que si peu de collègues souscrivent un abonnement à l'une ou l'autre des publications de la FIPF : *"Dialogues et cultures"* et *"L'Univers du français"*. Nous ne voulons pas

envisager que cet insuccès soit dû à leur contenu qui ne peut être mieux adapé à ses lecteurs puisque vous en êtes vous-mêmes les auteurs. Nous préférons penser que, malgré la modicité des tarifs d'abonnement, leur paiement représente un obstacle, en particulier à cause des très onéreux frais de transfert bancaires.

C'est pourquoi, faute de pouvoir recommander aux abonnés potentiels de glisser des billets de banque dans une enveloppe, nous souhaiterions demander aux Présidents des associations d'envisager de bien vouloir centraliser les demandes d'abonnement de ceux de leurs membres qui souhaiteraient recevoir directement nos publications. En effet, la banque prélève les mêmes frais qu'il s'agisse de transférer 90F ou 5 000F! Une commande d' abonnements groupés serait ainsi beaucoup moins onéreuse et très facile à gérer par nos services.

Puis-je donc vous suggérer, lors d'une de vos prochaines réunions, ou bien dans le texte de votre prochain bulletin de liaison, de bien vouloir informer vos membres de cette possibilité?

En vous remerciant par avance de ce que vous pourrez faire pour aider votre Fédération et pour satisfaire la demande éventuelle de vos membres, je vous prie de croire, Madame la Présidente, Monsieur le Président, en l'assurance de mes sentiments les meilleurs.

Et recevez également en cette occasion, mes meilleurs vœux pour l'année nouvelle.

Jean A. Souillat
Secrétaire général

P.S: Les tarifs d'abonnement sont les suivants:
- *"Dialogues et cultures"*: 60FF + 3 FF de port
- *"L'Univers du français"*. : 55FF + 35 FF de port

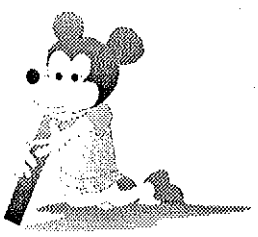

นานาทรรศนะ

นุชนาฏ หาญดำรงกุล*

ต้องขออภัยที่คอลัมน์นี้หายไปนาน แต่ในฉบับนี้แก้ตัวโดยเสนอหัวข้อที่คิดว่าน่าสนใจและจะเป็นที่ถูกใจของแวดวงครูอาจารย์ผู้สอนภาษาฝรั่งเศสทั้งหลายนั่นคือ *"ข้อสอบเอ็น (สะ) ทร้านซ์วิชาภาษาฝรั่งเศส"* โดยมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น 2 ท่านซึ่งล้วนแต่เป็นอาจารย์ระดับแนวหน้าของมัธยมศึกษา คือ

อ. พรทิพา ถาวรบุตร	แห่งโรงเรียนศึกษานารี
อ. ชัชรีวรรณ ไชยวัฒน์	โรงเรียนเบญจมราชาลัย
อ. วัฒนพร ภัทรกิจนิรันดร์	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

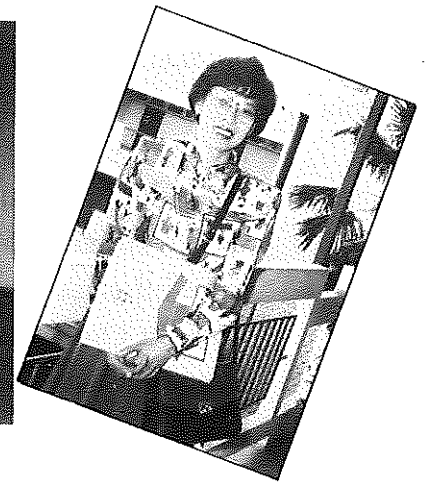

* *ลักษณะของข้อสอบเอ็นทร้านซ์ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา*

อ. พรทิพา - ก่อนอื่นขอออกตัวว่าไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญของข้อสอบเอ็นทร้านซ์แต่อย่างใด เพียงแต่ติดตามในฐานะครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศส คิดว่าข้อสอบในระยะ 5 ปีมีความเหมือนกันในแง่ที่ว่าแบ่งเป็น 5 ตอน วัด compréhension, lexique, grammaire, expression, civillisation แต่ที่ต่างไปคือจำนวนหรือสัดส่วนเปลี่ยนแปลง ที่เห็นได้ชัด คือคำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมลดลง โดยเฉพาะ 2 ปีหลัง

* *ทำไมถึงน้อยลง*

อ. พรทิพา - ก็ไม่ทราบเหมือนกัน ไม่มีสิทธิบอกว่าดีหรือไม่ดี มันขึ้นอยู่กับทีมงานที่ออกข้อสอบว่าเขามีนโยบายอย่างไรในแต่ละปี คิดว่าถ้าเป็นการวัดผลระดับชาติ น่าจะเอื้อต่อผู้ที่เตรียมตัวสอบบ้างว่าน่าจะเตรียมในเรื่องนั้น เรื่องนี้ ตัวเองก็ผิดหวังถึงแม้จะไม่ใช่ผู้สอบ ตายละ! ข้อสอบวัฒนธรรมมีอยู่แค่ 3 ข้อ แถมบางทีเป็นวัฒนธรรมที่มีคำศัพท์เข้ามาเกี่ยวข้องอีก ทำให้การวัดความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมเบี่ยงเบนไป ฉะนั้นขอให้

*อาจารย์โรงเรียนวัดราชาธิวาส

มีความคงเส้นคงวาหน่อย น่าจะเป็นสัดส่วนที่ไม่ต่างไปมาก คือแต่เดิมเคยมีข้อสอบวัฒนธรรม 10 ข้อ อาจจะลดเหลือเป็น 8 ไม่ใช่ เป็น 3 หรือ 5

* *แล้วระดับความยากง่าย*

อ. พรทิพา - โดยภาพรวมๆ ก็ค่อนไปในทางยาก มันยากทุกปี แต่มีบางส่วนที่ให้กำลังใจในการสอนบ้าง คือ บางส่วนของข้อสอบที่ออกตรงเนื้อหาที่เราสอน ฉะนั้นจะบอกว่ายากก็ไม่ได้ เพราะตรงกับหลักสูตร ตรงตามเนื้อหา สรุปว่าส่วนที่เป็นไวยากรณ์ค่อนข้างตรง แต่ส่วนที่เป็น lexique จะบอกลูกศิษย์ว่าอย่าหวังเลยที่จะทำส่วนนี้ได้ 100% เพราะเป็นศัพท์ที่ไม่ได้ อยู่ใน thème ที่นักเรียนเรียน มีบ้างแต่ส่วนใหญ่ไม่ ให้เดาไปเลย ไม่ต้องไปเสียหัวกับมันเหมือนกับภาษาบาลีที่เราไม่เคยเรียนแล้วมีข้อสอบให้เลือก ก, ข, ค, ง, เราย่อมเลือกไม่ได้อยู่ดีฉันใดฉันนั้น สำหรับคำศัพท์ มันไม่ยุติธรรมเท่าไรนัก มีโอกาสจะฟลุกได้

* *และรูปแบบของข้อสอบที่เป็น Cloze-test*

อ. พรทิพา - มันเป็นความนิยมของผู้ที่อยู่ในวงการวัดผลที่ใช้เทคนิคการออกข้อสอบแบบนี้ อย่างเช่น ศูนย์ภาษาเค้าก็เล่นเรื่องนี้อยู่ ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษก็เหมือนกัน จึงไม่แปลกใจเลยที่ได้เห็นข้อสอบวิชาฝรั่งเศส ข้อดีของข้อสอบแบบนี้สามารถวัดทักษะหลายทักษะได้ แต่นักเรียนของเราได้รับการให้ข้อมูลหรือแนวทางการทำข้อสอบแบบนี้หรือไม่ เพราะ ในโรงเรียน ลักษณะข้อสอบแบบนี้ ยังไม่แพร่หลาย ปีที่แล้วเริ่มข้อสอบ 3 ข้อ แรกก็เป็น Cloze-test เรื่อง pronom démonstratif กับ relatif และหลังจากนั้นเป็น Cloze-test เกี่ยวกับเรื่อง temps ล้วนๆ ซึ่งความยากมันอยู่ที่จะต้องอ่านให้เข้าใจทั้งหมดแล้วก็จะต้องเข้าใจเรื่องtemps ที่ต้องสัมพันธ์กับคำศัพท์ และวิธีการใช้ temps ลำพังนักเรียน ใช้ประโยคสั้นๆ ที่มีตัวเลือกเดี่ยวหรือ 2 ตัวเลือก ใน temps เดี่ยว หรือ temps คู่ก็เป็นเรื่องยากอยู่แล้ว แต่นี่นะมีตั้ง 5 ตัวเลือก แล้วเป็นเรื่อง verbe เรื่อง temps เรื่องความเข้าใจในการอ่านประกอบกัน มันสาหัสนะ

อ. วัฒนพร - มีความเห็นเหมือน อ.พรทิพาค่ะ โดยเฉพาะที่ว่าข้อสอบ 2 ปีที่ผ่านมายากมาก เมื่อช่วงต้นของ 5 ปีแรกยังพออยู่ในหลักสูตรบ้าง 2 ปีหลังมีอยู่ส่วนที่เป็นไวยากรณ์เท่านั้น ส่วนศัพท์ก็กว้าง แล้วข้อสอบวัฒนธรรมปีที่แล้วมีอยู่ข้อเดียว พอปีนี้เพิ่มขึ้นนิดหน่อย และก็ยากด้วย คิดว่าถ้าจะไม่มีก็ไม่มีเสียเลย ข้อสอบภาษาเยอรมันเท่าที่ทราบไม่มีการวัดผลในเรื่องนี้ ลักษณะข้อสอบภาษาฝรั่งเศสใน 2 ปีนี้ไปคล้ายกับภาษาอังกฤษ คือวัดความเข้าใจการอ่านมากกว่า มีจำนวนถึง 30 ข้อ ไวยากรณ์ 25 ข้อ ศัพท์ 15 ข้อ นอกนั้นเป็น expression และ civilisation ข้อสอบที่วัดความเข้าใจการอ่านจำนวน 30 ข้อที่พูดถึงทำให้นักเรียนอ่านหนักมาก ไม่สอดคล้องกับสภาพการเรียนการสอนในห้องเรียนเลย เพราะนักเรียนไม่สามารถจะหาความรู้ในระดับนี้ได้ในห้องเรียน และคิดว่าความยากง่ายใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษทั้งๆที่ระยะเวลาการเรียนการสอนมีแค่ 3 ปี เท่านั้น ไม่ใช่ 8-10 ปี อย่างภาษาอังกฤษ

อ. ชัชรีวรรณ - ข้อสอบปีนี้ (พ.ศ.2535) ยากน้อยกว่าปีที่แล้ว คือมันเป็นวัฏจักร 3 ปี จากยากที่สุดแล้ว ยากน้อยหน่อยแล้วก็ค่อนข้างง่าย พอง่ายก็จะกลับไปหายากอีก และจะวนไปเช่นนี้ ได้รับการบอกเล่าว่าก่อนออกข้อสอบทุกครั้ง จะมีการนำเอาสถิติผลการสอบของปีก่อนว่าเป็นอย่างไร ถ้ายากไปก็จะออกเบาลง ถ้าง่ายไปก็จะยากขึ้น คิดเอาเองว่านอกจากผลที่ปรากฏ ผู้ออกข้อสอบคงฟัง feedback จากครูและนักเรียนด้วยกระมัง

* *ข้อสอบเอ็นทร้านซ์มีความสอดคล้องกับหลักสูตรของมัธยมศึกษาหรือไม่อย่างไร*

อ. วัฒนพร - ไม่สอดคล้องอย่างมาก เพราะในโรงเรียนเตรียมก็สอนมากแล้วนะคะ เราใช้หนังสือแบบเรียนทั้งหมด 5 เล่ม สำหรับ ม.6 คือ La France en Direct, Cours de Langue, Parlons Français, Bienvenue en Thailande และแบบเรียนของ ฝ 631 รวมกันหมดแล้ว ก็ยังไม่เท่ากับข้อสอบเอ็นทร้านซ์เลย

อ. พรทิพา - ส่วนใหญ่ไม่สอดคล้อง แต่อย่างที่พูดไปแล้ว มันเป็นบางส่วนเหมือนกันที่ตรงเผ็งๆ เข้าใจว่า ความไม่สอดคล้องกับหลักสูตรอาจเป็นเพราะเขาต้องการจะ screen คนไม่อยากให้คะแนนเท่ากัน ซ้ำกันมาก เพราะจะเกิดปัญหาเมื่อต้องพิจารณาคะแนนว่าติด ไม่ติด ติดคณะใด ลำดับเท่าใด ถ้าข้อสอบมันง่าย หรือตรงตามหลักสูตร ทุกคนจะทำได้เหมือนกันหมด

อ. วัฒนพร - ใช่ค่ะ เขาคงมีปัญหาแบบนั้น แต่การออกข้อสอบแบบนี้ทำให้การเรียนการสอนในห้องไม่ได้ผลเท่าที่ควร

* *จริงๆแล้ว ข้อสอบที่ยากเกินไป เปิดโอกาสให้เด็กเดาใช่ไหม แล้วเผอิญเดาถูก*

อ. พรทิพา - ถูกต้องที่สุด ข้อสอบจะไม่เที่ยง ไม่สามารถแยกแยะคนเก่งจากคนอ่อน หรือคนปานกลางได้ ซึ่งคนปานกลางอาจรู้ตรงนี้นิดหนึ่ง พอเดาถูก ขณะที่คนเก่งคิดไปมากมาย แล้วก็เลือกผิด ในแง่ที่จะ screen คนได้จริงหรือเปล่าก็เป็นจุดอ่อนเหมือนกัน

* *แล้วทางออกควรจะเป็นอย่างไร*

อ. วัฒนพร - ขอให้ลดความยากตรงศัพท์ และความเข้าใจการอ่าน สักนิดหนึ่ง ให้เด็กอ่าน texte แล้วไม่รู้เรื่องก็ไม่มีประโยชน์อะไร วัดอะไรไม่ได้

อ. พรทิพา - คือจะให้ยากก็ได้ แต่ไม่ถึงขนาดนี้ ผู้ออกข้อสอบควรรู้ขอบเขตของหลักสูตร ควรคิดว่ายากในระดับใด ที่นักเรียนควรจะทำได้ แน่นอนที่สุดว่าต้องยากกว่าข้อสอบไล่ของโรงเรียน แต่ไม่ใช่ยากจนวัดอะไรไม่ได้ ขอให้ยากอย่างสมเหตุสมผล

* *ยากอย่างสมเหตุสมผล หมายถึง เทคนิคในการออกข้อสอบ เช่นเทคนิคการเขียนตัวลวงใช่ไหม*

อ. พรทิพา - ใช่ หมายถึงการเขียนข้อสอบนี่ละ เช่นข้อความเรื่องหนึ่ง อาจจะทำให้ยากตรงตั้งคำถามหรือการเขียนตัวเลือก ผู้ออกน่าจะเล่นตรงนี้ อย่าไปหา texte ที่อ่าน 10 ครั้งก็ยังไม่รู้เรื่อง พอมาอ่านคำถามก็ยังไม่รู้เรื่องอีก ซึ่งทำให้เลือกแบบสุ่ม เอาเป็นว่ายากพอประมาณ และอ่านแล้วพอได้เค้า เขียนคำถามที่พลิกแพลงหน่อย ให้มันสร้างสรรไม่เห็นด้วยเลยที่จะไปเลือกเรื่องจากหนังสือ Reader's Digest หรืออะไรต่อมิอะไร ถึงแม้จะเป็น paragraph สั้นๆ ก็ตาม

* *การที่ อ. วัฒนพร บอกว่าข้อสอบปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับการอ่านเรื่อง ซึ่งมีถึง 30 ข้อ ครูโรงเรียนเตรียมฯ ได้เพิ่มเติม ปรับเสริมให้นักเรียนอ่านมากขึ้นหรือไม่*

อ. วัฒนพร - ทำมาก เมื่อสอนไวยากรณ์ในเรื่องหนึ่งๆจบ ก็จะเอา texte ที่มีเนื้อหาไวยากรณ์เรื่องนั้นๆ ประกอบทันที ฉะนั้นจะมี texte ตลอดเวลา ครูผู้สอนเองก็เหนื่อย แล้วก็ไม่รู้ว่าจะตรงหรือเปล่า เพราะมันกว้างมาก

อ. พรทิพา - ลักษณะการเรียนการสอนในโรงเรียน (ศึกษานารี) ไปเรื่อยๆ ตามจังหวะ ตามหลักสูตร ตามหนังสือ ไม่ได้หา texte เพิ่มเติม แต่นักเรียนชั้น ม.6 จะได้เรียนการอ่านเขียนในชั่วโมงปกติ (2 คาบ) โดยใช้หนังสือ On lit, On écrit ของ ศน. เขต 7 และหากมีเวลา ก็พยายามใส่ texte เข้าไป บางทียังไม่ทันเสียด้วย เพราะเท่าที่สอนก็สปีดเต็มที่แล้ว

* *สภาพในห้องเรียนเป็นอย่างไร*

อ. วัฒนพร - สำหรับหนังสือ La France en Direct ง่ายมาก เพราะนักเรียนเคยเรียน Cours de Langue ซึ่งยากกว่ามาแล้ว อันไหนข้ามได้ก็ข้ามเลย แล้วหา texte มาแทรกเพิ่มโดยเฉพาะ Parlons Français เรียกว่ายัดเยียดเลยทีเดียว เพราะเนื้อหาเยอะมาก เด็กที่อ่อนก็ต้องใช้ความพยายามมาก ผลสอบก็ได้ครึ่งหนึ่ง ตกครึ่งหนึ่ง ส่วนเด็กเก่งชอบจะถามตรงๆว่าอันนี้เคยออกสอบไปแล้วใช่ไหม อยากจะได้อะไรเยอะๆ เพราะฉะนั้นต้องเรียนพิเศษ และเห็นความสำคัญมากกว่าที่จะเรียนในห้องเรียนด้วยซ้ำ เพราะในห้องเรียนต้องสอนทุกทักษะ จะช้าไม่ทันใจเด็ก

อ. พรทิพา - นักเรียนที่โรงเรียนก็มีทั้งสุข กลางๆและทุกข์แต่ว่าการอยู่ในห้องเรียนนั้น พูดได้ว่าไม่มีใคร suffer มาก นักเรียนพากันขวนขวายเป็นส่วนใหญ่ จะบอกเด็กเสมอๆว่าจะสอนในระบบโรงเรียนปกตินะ จะพอใจถ้านักเรียนได้รู้เท่าที่ควรรู้ในห้องเรียน และใครที่จะขวนขวายเพื่อจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยก็เชิญตามสบาย ใครสอบได้ก็เป็นความสุขของตนเองไป เป็นความภูมิใจของครูผู้สอนด้วย แต่มันก็ไม่ใช่เฉพาะภาษาฝรั่งเศสไม่ใช่หรือ ฉะนั้นจะสอนไม่ให้นักเรียนวิ่งติดกับข้อสอบเอ็นทร้านซ์มากเกินไป อย่างกรณีของ texte จะให้เท่าที่ให้ได้ มีเวลาแค่ไหนก็ให้แค่นั้น เช่นอีก 2 อาทิตย์จะสอบปลายภาค และสอนจบแล้ว ก็จะเอา texte มาให้ ซึ่งส่วนใหญ่มักเอามาจากหนังสือ Choisissez ของ อ.พยอม ที่ อาจารย์ rewrite ใหม่ มีเรื่องที่ทันสมัย ถ้าว่ายากก็ยาก แต่คำถามง่าย และถามจุดที่สำคัญๆ จะให้แนวการอ่านมากกว่าจะคาดหวังว่า texte นี้จะเป็นข้อสอบเอ็นทร้านซ์

* *เมื่อลักษณะของข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระยะ 2 ปีที่ผ่านมา เป็นการบังคับเด็กนักเรียนทางอ้อมใช่ไหมที่ต้องเรียนพิเศษ หรือกวดวิชา ฉะนั้นเรื่องความเสมอภาคของเด็กที่มีโอกาสกับนักเรียนที่ด้อยโอกาสจะมีมากใช่ไหม*

อ. พรทิพา - ในสมัยก่อนเคยบอกนักเรียนว่าถ้าพวกเธอตั้งใจเรียนในชั่วโมงนะ และพยายามเก็บที่ครูสอน แล้วเธอไม่ต้องไปเรียนพิเศษที่ไหน เธอจะทำข้อสอบเอ็นทร้านซ์ได้ และในยุคก่อนๆเป็นเช่นนั้นจริงๆ พูดได้เต็มปากเลย แต่ตอนนี้ต้องเปลี่ยนคำพูดแล้ว

นะว่า เธอมีปัญญาจะไปเรียนที่ไหน ก็ไปเถอะ ส่วนจะเสมอภาคหรือไม่ มันมีคำตอบที่ชัดเจนอยู่แล้วว่า ถ้าเรียนมากกว่าก็จะได้มากกว่า แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวเด็กด้วยนะว่าไปเรียน หรือไปคุยกัน อีกทั้งความรู้เดิมที่มีมาตลอด 3 ปี ดังนั้นการกวดวิชาจะได้ผลกับบางคนเท่านั้น ไม่ใช่อยู่ดีๆ 3 ปีไม่เคยตั้งใจเรียน แล้วพอเข้ามากวดวิชาจะสอบเข้าได้ คนที่กวดจะได้เปรียบเพราะมีครูกวดวิชาให้แนวให้หลักและเทคนิคการตอบข้อสอบ

อ. วัฒนพร - การที่นักเรียนไปกวดวิชา ครูเองก็รู้สึกเสียใจ เหมือนกับว่าครูสอนเขาไม่พอในห้องเรียน เราต้องสอนตรงกับหลักสูตร ครบทักษะทั้ง 4 ซึ่งนักเรียนรู้สึกว่าได้ไม่จุใจ เขาต้องการทักษะอ่านมาก

อ. ชัชรีวรรณ - ในฐานะที่สอนสถาบันกวดวิชาแห่งหนึ่งจะบอกเด็กเสมอๆว่าครูไม่ใช่ผู้วิเศษนะ ไม่ต้องหวังว่าที่ครูติวไปจะต้องไปตรงกับข้อสอบเอ็นทร้านซ์ ครูติวข้อสอบมาเป็น 10 ปี เคยทำตรงๆ เพียง 2 ข้อ ฉะนั้นก็จะสอนการนำไปใช้เทคนิคการอ่าน เช่น ให้อ่านบรรทัดแรกแล้วอ่านบรรทัดสุดท้าย อ่านคำที่รู้เรื่องแล้วเอามาสัมพันธ์กัน หรือไม่ก็ให้อ่านคำถามก่อน

อ. พรทิพา - ในกรณีที่ได้บอกเด็กว่าถ้าเจอ texte ยากให้กลับมาอ่านคำถาม อย่าไปลุยกับตัว texte ให้เริ่มคำถามก่อนแล้วไปเจาะว่าคำถามน่าจะอยู่มุมไหนของ texte นั้น คือมันขึ้นอยู่กับรูปแบบของ texte ที่เขจนำเสนอด้วย ถ้าจะถามว่าเสียกำลังใจไหมที่สอนแล้วไม่ตรง ขอตอบว่าไม่ เพราะสิ่งที่เราสอนไปนักเรียนสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ได้อยู่แล้ว ในการสอบเอ็นทร้านซ์ เขาก็ต้องใช้ เพียงแต่ว่าข้อสอบเอ็นทร้านซ์ไม่ยุติธรรมกับเด็กแล้วก็ไม่คิดว่าเด็กจะไม่สนใจในวิชาที่ตัวเองสอน เพราะว่าอย่างน้อยระบบการวัดผลในโรงเรียน ทำให้เขาต้องเรียน ส่วนเรื่องความคาดหวังความสำเร็จในการสอบเข้าวิชาภาษาฝรั่งเศสไม่ใช่วิชาเดียวที่จะทำให้สอบได้ เพียงแต่วิชาภาษาฝรั่งเศสจะเอื้ออย่างมาก เพราะเพียง 1 คะแนน ทำให้สอบได้ หรือไม่ได้ คนที่เก่งทางภาษาย่อมมีโอกาสเหยียบคนอื่นขึ้นมาได้ เสียใจว่าทำไมคนออกข้อสอบเอ็นทร้านซ์ ช่างกระไรเลย ออกข้อสอบอะไรกันนักหนา อีกวิธีหนึ่งที่สอน คือให้เด็กหักเดาศัพท์จากปริบทหมายความว่าศัพท์ตัวนี้เป็น Key ที่จะทำให้ได้คำตอบ จะฝึกให้เด็กดูว่าไอ้ตัวล้อมรอบทำให้ตัวนั้นแปลว่าอะไร

* *การกวดวิชาเอื้อหรือทำลายระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างไร*

อ. ชัชรีวรรณ - โรงเรียนกวดวิชาบางแห่งทำลายระบบห้องเรียนมากเลย พยายามเอาสิ่งที่ไม่เคยพบเห็นในห้องเรียน คือไม่เข้ากับ thème ไม่สอดคล้องกับระดับของนักเรียน นักเรียนต้องเสียเวลาไปในการท่องศัพท์ที่ไม่มีประโยชน์ แต่เด็กมองครูที่สอนแบบนี้อย่างชื่นชม ความจริงการเรียนรู้ศัพท์มันต้องอยู่ในประโยค ต้องเข้าสถานการณ์ นี่กลับให้เด็กท่องคำในพจนานุกรม โดยไล่เรียงตามอักษร ตัว a มี 20-30 ตัว และเวลาสอนก็มาท่องให้นักเรียนฟัง เป็นการแสดงความเก่งของตัวเองว่าพูดเป็นน้ำไหลไฟดับ ใน 1 ชั่วโมง อาจจะได้คำศัพท์ใหม่เป็น 100 คำ หรือบางทีอัดเสียงตัวเอง อัดวีดีโอให้เด็กซื้อ ให้ฟังก่อนนอน หรือให้พูดตาม ซึ่งผิดหลักการสอนภาษาอย่างมากๆเลย

อ. พรทิพา - ที่ อ. ชัชรีวรรณ พูดถึงเป็นผลที่กระทบถึงตัวนักเรียนโดยตรง ขอมองในแง่การเรียนการสอนในชั้นสำหรบกรณีนี้นะ เด็กที่กวดวิชาในโรงเรียนที่ว่าจะมองเห็นครูแบบนั้นเป็นพระเจ้าไปเลย และจะเห็นครูภาษาฝรั่งเศสของตัวเองไม่มีน้ำยาอะไร ความศรัทธาที่จะเรียนด้วยมีน้อยลง ซึ่งอันนี้ระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนเสียหมด ต่อให้ครูพยายามแค่ไหน เตรียมดีแค่ไหนก็ไม่เท่าเทียมครูกวดวิชา อีกประการหนึ่ง สำหรับเด็ก คิดว่าทำให้เด็กสับสน บางทีอะไรที่มันมากเกินไป ไม่จำเป็นต้องให้รู้แต่ก็ไปให้เค้า แทนที่จะมีประโยชน์ มันจะเป็นโทษ เช่นกรณีที่จะสอนเรื่อง hypothèses ตามหลักทั่วๆไปความรู้ระดับ ม.6 เราคิดว่า si 3 แบบ ก็โอ.เค.ละนะ แต่โรงเรียนกวดวิชาสอนตั้ง 9 แบบ มันไม่ใช่ระดับที่เด็กควรจะรู้ ถ้าเรียนในระดับอุดมศึกษา หรือจะต้องไปเขียน thèse ถึงควรจะรู้ เพราะฉะนั้นคนที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาไม่คิดถึงความเป็นครูที่ดี คิดแต่เพียงว่าต้องพยายามสอนให้มากเข้าไว้ แล้วจะดูดี ผลที่เกิดจะเป็นโทษต่อเด็กมากกว่าประโยชน์ ตัวเองไม่เคยแอนตี้โรงเรียนกวดวิชา เพราะบางแห่งที่ดี ก็ได้แนะนำให้ไป เรารู้ว่าเราก็ให้ได้ไม่เท่าที่เด็กอยากจะได้ แต่อยากให้บางแห่งมีความเป็นครูมากกว่านี้ อย่าเป็นแต่การค้าอย่างเดียว การ make money ของเขานอกจากส่งผลกระทบโดยตรงกับการเรียนการสอนในห้อง บางทีส่งผลลบโดยตรงกับตัวเด็ก ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ที่เด็กใช้ภาษาฝรั่งเศสเพื่อสอบเข้า แล้วเรียนต่อในมหาวิทยาลัย แต่เมื่อถูกยัดเยียดอย่างนี้ ก็รู้สึกเบื่อ เพราะคิดว่าเรียนมาเต็มที่แล้ว มันไม่มีความรักในการเรียน ฉะนั้นแทนที่จะได้ทรัพยากรที่เก่งในภาษาฝรั่งเศสเพิ่มขึ้น ก็ทำให้เด็ก inert ไปเลย ขอเรียนแค่เพียงสอบเอ็นทร้านซ์ผ่านเท่านั้น ดังนั้นขอฝากกับครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนปกติและโรงเรียนกวดวิชาด้วย ขอให้นำข้อคิดนี้ไปยังผู้ทำกิจกรรมกวดวิชาเพื่อการค้าโดยไม่คำนึงถึงอะไรทั้งสิ้น

อ. วัฒนพร - เราจะพูดได้ไหมคะว่าลักษณะข้อสอบเอ็นทร้านซ์เป็นอย่างนี้ เป็นการเอื้อต่อครูกวดวิชาแบบที่เรากำลังพูดถึงอยู่ นักเรียนบางคนเรียนมา 3 ปีแล้วไปกวดวิชา 7 วัน พอสอบได้ก็เอาไปโฆษณาว่าเรียน 7 วันได้ ไม่เห็นพูดถึง 3 ปีที่เรียนเลย

อ. พรทิพา - ความจริงเราก็ยืนยันว่า 3 ปีเป็นพื้นฐานที่ดี การกวดวิชาเป็นการเสริมเท่านั้น

อ. ชัชรีวรรณ- เสริมแล้วเกิดความอุ่นใจที่ว่าเหมือนชาวบ้าน

อ. วัฒนพร - ทำให้มันขลังขึ้น โดยการให้อะไรมากๆเพิ่มเติมเพื่อจูงใจเด็ก เด็กก็หลงเชื่อ ไปเรียนกันเป็นแฟชั่น เยอะแยะไปหมด ห้องหนึ่งบรรจุเด็ก 80-90 คน ทะลักออกมานอกห้องสอนก็ยัดเยียด

* *ถ้าเป็นไปได้ อยากจะเรียกร้องอะไรจากผู้ออกข้อสอบอีก ซึ่งนอกเหนือจากที่เราได้พูดกันแล้วว่า ให้รู้จักหลักสูตร, รู้จักเทคนิคการเขียนข้อสอบ และไม่ให้ยากเกินไป และมีอะไรอื่นอีกไหม*

อ. ชัชรีวรรณ - ในส่วนคำศัพท์ ขอให้ 30% ก็ได้ที่เคารพ thème ที่เรียนมา ไม่ใช่หายไป จนไม่มีเค้าของเดิมเหลืออยู่เลย มีความรู้สึกเหมือนกับว่าเด็กรู้สึกผิดหวังในตัวครูนะ มันน่าจะมีบ้าง ไม่จำเป็นต้อง 100% เพื่อเด็กจะได้นำไปใช้

อ. พรทิพา - พูดง่ายๆ สมมติข้อสอบ 1 item ตัวเลือก 4 ตัว ขอให้รู้จักบ้าง ไม่ใช่ไม่รู้จักเลยสักตัว มันเกินไป ไม่ถูกเรื่อง

อ. ชัชรีวรรณ- แล้วก็เรื่องวัฒนธรรม บางอันก็ bête เช่นปีที่ หลุยส์ ปาสเตอร์ ครบรอบ 100 ปี ดีนะ ที่จำนวนข้อของข้อสอบวัฒนธรรมลดลง ก่อนที่จะบ้ามากกว่านี้ สมัยก่อนที่มีข้อสอบ 10 ข้อ เด็กแทบไม่อยากเรียนอะไร ขอแต่จะเอา sheet ของวัฒนธรรม เลยบอกว่า ไม่บ้าที่จะทำเรื่องนี้เรื่องเดียวหรอก เพราะวัฒนธรรมจะแทรกเมื่อสอนเรื่องศัพท์ และอื่น ๆ

* *อ. พรทิพา ได้บอกว่าผิดหวังใช่ไหมคะ*

อ. พรทิพา - ผิดหวังแทนเด็กที่เตรียมตัวเตรียมใจ อย่างที่ อ. วัฒนพร บอก ถ้าไม่มีเสียเลยจะดีกว่า เด็กจะได้ไม่ต้องนั่งท่อง sheet เป็นปึกๆ แล้วมีข้อสอบ 2 ข้อ สงสารเด็กที่ต้องอ่านหนังสือ Cours de Langue และอื่นๆ ที่ดึงมาจากที่ไหนๆ ศตวรรษโน้น นี้ ...

อ. วัฒนพร - ขอย้ำว่าอยากให้ผู้ออกข้อสอบดูหลักสูตรให้ดี โรงเรียนแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกัน อาจจะใช้แบบเรียนบางเล่ม ไม่ใช้บางเล่ม ขนาดโรงเรียนพยายามใช้แบบเรียนเกือบทุกเล่มยังกวาดไม่หมด

อ. พรทิพา - อาจารย์ที่ออกข้อสอบน่าจะยึดหนังสือแบบเรียนภาษาฝรั่งเศสหลัก ไม่ต้องเอาหนังสือเสริมทักษะมาเกี่ยว เพราะไม่ยุติธรรม ถ้าเห็นว่าเนื้อหาแคบไป ก็ใช้หนังสืออื่นไปเลย และขอให้ข้อสอบยากอย่างศิลปะ ไม่ใช่ยากอย่างที่เป็นในปัจจุบัน ใช้การตั้งคำถามอย่างสร้างสรร หรือเลือก texte ที่ไม่ยาก แต่ใช้คำถามที่ให้นักเรียนใช้สติปัญญาแก้ปัญหา

การสอบชิงทุนฝรั่งเศส

ศุภลักษณ์ เตชะพงศธร*

ข้าพเจ้าได้รับทุนจากรัฐบาลฝรั่งเศสเพื่อไปทัศนศึกษาที่ประเทศฝรั่งเศสเป็นเวลาหนึ่งเดือนในช่วงปิดภาคเรียนเดือนตุลาคม 2535 ทุนที่ให้นี้มีอยู่ 4 ระดับด้วยกัน คือ ระดับนักศึกษามหาวิทยาลัย ระดับนักเรียนมัธยมแผนกศิลป์-ฝรั่งเศส ระดับนักเรียนมัธยมแผนกวิทย์-คณิตศาสตร์ และการแข่งขันทางรายการโทรทัศน์ช่อง 11 ตัวข้าพเจ้าได้รับทุนระดับนักศึกษามหาวิทยาลัย ในขั้นแรกจะเป็นการแข่งขันภายในคณะของแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อคัดเลือกตัวแทนไปแข่งขันกับตัวแทนจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ ข้อกำหนดของผู้ที่มีสิทธิ์สอบคือ ต้องเป็นผู้ที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก และไม่เคยไปประเทศฝรั่งเศสมาก่อน

การแข่งขันภายในคณะของข้าพเจ้า จะมีการสอบ 2 ส่วน คือ การแต่งเรียงความ และการสอบสัมภาษณ์ เพื่อทดสอบการใช้ภาษาทั้งทางด้านการเขียนและการพูด หัวข้อเรียงความหัวข้อหนึ่งคือ โครงการที่คิดว่าจะทำและประโยชน์ที่ได้รับในการไปทัศนศึกษาที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องนำกรอกในใบสมัครสอบในภายหลัง ส่วนการสอบสัมภาษณ์ก็เป็นการถามเรื่องทั่วๆไป เช่น คิดว่าจะทำอะไรในอนาคต เมื่อข้าพเจ้าได้รับการคัดเลือกจากคณะแล้ว จึงได้มาสอบอีกครั้งที่สำนักทูตวัฒนธรรม ข้าพเจ้าสอบร่วมกับตัวแทนจากคณะและมหาวิทยาลัยอื่นๆ รวมทั้งสิ้น 10 คน การสอบกินเวลาเพียงแค่ 3 ชั่วโมงเท่านั้น เริ่มต้นด้วยการสอบฟัง พวกเราจะต้องฟังเทปและตอบคำถามเทปที่นำมาให้ฟังนี้ จะเป็นเสียงพูดและสำเนียงจของคนฝรั่งเศสจริงๆ ซึ่งจะพูดเร็วมาก ก็นับว่าสร้างปัญหาให้แก่พวกเราทุกคน แต่ก็โชคดีที่คำถามเป็นปรนัย จึงช่วยให้ทำข้อสองนี้ได้ง่ายขึ้น เพราะบางทีเมื่อเราอ่านคำถามไว้ก่อน ก็อาจจะช่วยให้เข้าใจหรือจับใจความของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อสอบฟังเสร็จแล้ว จึงเป็นการสอบเขียนเรียงความ ปัญหาสำคัญในการสอบข้อเขียนนี้คือเวลา เพราะเรามีเวลากันน้อยมากเพียงประมาณ 30 นาที และต้องเขียนเรื่องที่อาศัยจินตนาการ อาจารย์จะให้เราดูภาพโปสเตอร์ 2 ภาพ ซึ่งเป็นภาพแคว้นในฝรั่งเศสที่มีบรรยากาศของชนบท และให้เขียนเป็นเรื่องออกมา ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยจินตนาการมาก รวมทั้งความรู้ทางไวยากรณ์และทางด้านศัพท์ เพราะถ้าหากเรามีความรู้ทางด้านนี้ดีแล้ว โอกาสที่เราจะใช้ภาษาเพื่อสื่อความคิดของเราก็จะกว้างขึ้นด้วย ทำให้เราสามารถใช้เวลาที่มีอยู่เพียงนิดเดียวให้เป็นประโยชน์ได้มากขึ้น

เมื่อสอบข้อเขียนเสร็จแล้ว ก็สอบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นการทดสอบขั้นสุดท้าย เวลาที่ใช้ในการสอบสัมภาษณ์ไม่นานเท่าไรนัก แต่ก็ทำให้พวกเราใจเต้นมือเย็นกันมากเหมือนกัน ผู้ที่สอบสัมภาษณ์เป็นอาจารย์ไทย 2 ท่าน และชาวฝรั่งเศสอีก 2 ท่าน หัวข้อที่ใช้ในการสอบสัมภาษณ์นอกจากเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองแล้ว ยังมีส่วนที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาของประเทศและเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งนับเป็นความรู้รอบตัวที่เราควรจะทราบไว้บ้าง เพราะเราเป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแล้ว เราจึงควรสามารถแสดงความรู้ที่นอกเหนือจากความรู้ภาษาได้ด้วย อย่างเช่น เรื่อง การเมือง ปัญหาโสเภณี ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาการจราจรติดขัด

หลังจากสอบครบทุกอย่างแล้ว พวกเราก็อยู่รอฟังผลกัน ซึ่งจะประกาศให้ทราบภายในวันนั้นเลย ทำให้เราไม่ต้องตื่นเต้นกับการรอคอยนานนัก หลังจากทราบผลแล้วก็ย่อมมีทั้งคนสมหวังและเสียใจเป็นธรรมดา แต่ก็นับว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีสำหรับทุกคน ก็ขอให้รุ่นน้องทุกคนที่จะเข้าทดสอบในปีนี้พยายามเตรียมตัวสอบให้พร้อม เพื่อที่จะได้มีโอกาสไปทัศนศึกษาที่ประเทศฝรั่งเศสเหมือนรุ่นพี่ๆ นะคะ

*นิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความรู้สึกจากการไปฝรั่งเศส

ประเสริฐ แสงกล้า*

จากความประทับใจในคณะนักเรียนและนักศึกษาทั้ง 11 คน ที่ได้เดินทางไปใช้ชีวิตเที่ยวชมและศึกษาในประเทศฝรั่งเศสตลอดระยะเวลา 1 เดือน จากวันที่ออกเดินทาง 3 ตุลาคม 2535 จนกระทั่งกลับเมืองไทย 4 พฤศจิกายน 2535 ยังคงจะเป็นความทรงจำสำหรับทุกคนตลอดไป

ก้าวแรกที่เหยียบปารีส เราก็ทราบถึงน้ำใจของผู้ดูแลพวกเรา เขามาคอยเราตั้งแต่ชั่วโมงแรกของวันใหม่ และกว่าจะได้พบเราก็เช้า ความอดหลับอดนอนของเขาที่มารับเรา เราซาบซึ้ง ที่พักในระยะเวลา 1 สัปดาห์ในปารีส เป็นที่พอใจของนักเรียนทุกๆคน ตลอดเวลาเราได้เที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ มากมาย ที่ปารีส ทั้งสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน สถานที่ราชการ ฯลฯ ได้รับความรู้ต่าง ๆ มากมายจากหลายแห่ง ทราบประวัติศาสตร์ของฝรั่งเศส ถนนหนทางในปารีสรวมทั้งการเดินทาง สถานที่หลายแห่งสร้างความพึงพอใจกับเราอย่างมาก เรารู้จักสถาปัตยกรรมอันงดงาม ของชาวฝรั่งเศสไม่ว่าสมัยโบราณหรือสมัยใหม่ เรายังได้รู้จักการดำรงชีวิตของชาวปารีส ชาวปาริเซียนจะไม่มีอัธยาศัยที่ดีเหมือนสังคมไทย สังคมปารีสเป็นแบบตัวใครตัวมัน สังคมต้องเร่งรีบ แต่เราก็โชคดีที่ได้พบผู้นำการเดินทางของเรายิ้มแย้ม ไม่เคร่งขรึม ไม่ได้มีนิสัยแบบชาวปารีส

ถัดมา 1 อาทิตย์จากปารีสเราได้นั่งรถไฟ T.G.V. เพื่อไปอยู่ที่เมือง TOURS 2 อาทิตย์ แรกที่เมือง TOURS เราได้พักที่ศูนย์พักนักกีฬาแห่งหนึ่ง ซึ่งก็เป็นที่พักที่นับว่าดี ตลอดเวลาที่อยู่ที่นี่เราได้พบกับคุณครูใหม่ของเราอีก 2 ท่าน เราใช้เวลาช่วงเช้าของทุกๆวันเข้าเรียนกับอาจารย์ 2 ท่านนี้ บรรยากาศการเรียนเป็นกันเอง ง่ายๆ ทำให้ทุกคนสนใจในวิชาที่เรียน หากเกิดเบื่อหน่ายบ้างเราก็สามารถขอพักได้ ช่วงบ่ายเราจะได้เดินทางออกไปดูสิ่งต่างๆในเมือง TOURS ทั้งสถานที่ราชการและที่ท่องเที่ยว อันได้แก่ปราสาทต่าง ๆ วันหยุดสุดสัปดาห์เราก็ได้ออกไปเที่ยวชมปราสาทต่างๆเช่นกัน หลายๆ แห่งเราประทับใจ แต่บางแห่งก็รู้สึกผิดหวังบ้าง เพราะบางครั้งก็มีอะไรซ้ำๆ กับหลายๆ แห่งที่ได้ชมมาแล้ว หรือบางทีอาจจะเป็นเพราะเราไม่ทราบประวัติศาสตร์อันสำคัญของมันมาก่อน หรือเราอาจจะไม่คุ้นเคยมากนัก

อาทิตย์สุดท้ายเป็นการใช้ชีวิตกับครอบครัวชาวฝรั่งเศส น่าเสียดายที่เรามีเวลากับครอบครัวของเราเพียงคนละ 1 อาทิตย์เท่านั้น หากเราได้อยู่มากกว่านี้เราคงจะได้ฝึกฝนภาษาได้ดียิ่งขึ้น เพราะการที่เราอยู่รวมกันในกลุ่มนักเรียนไทยเราก็จะพูดภาษาไทยกัน ครอบครัวแต่ละครอบครัวที่เราไปอยู่ด้วยต่างก็ใจดีมีความเป็นมิตร เป็นกันเองกับพวกเราราวกับว่าเราเป็นบุตรของเขาทีเดียว ต่างจากความคิด ของเราตอนแรกๆ ที่ว่าชาวฝรั่งเศสจะหน้าขรึมไม่ยิ้มกับใคร เมื่อเราได้อยู่ด้วยก็รู้ถึงความจริงว่าไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป ต่างจากความคิดของเราจริงๆ มีชาวฝรั่งเศส อีกมากมายที่มีนิสัยดี

*นักเรียนชั้นมัธยม 5 โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย ได้รับทุนด้าน LITERARY ของสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ระยะเวลา 1 เดือน ระหว่าง 3 ตุลาคม ถึง 4 พฤศจิกายน 2535

เหมือนกัน ในครอบครัวของพวกเรา เรามีปัญหาต่างๆ บ้าง เช่น อาหารการกินต้องยอมรับว่าวันแรกๆ พวกเรา ทานอาหารฝรั่งไม่ค่อยได้ เพราะต่างจากอาหารไทยและเราไม่เคยชิน แต่วันถัดมาเราก็ทานกันได้ การไปเที่ยวเมือง ชายทะเล แม้จะไม่สนุกนัก เพราะมีฝนตกและเกิดพายุ ในช่วงนั้น แต่เราก็ประทับใจในความมีน้ำใจของผู้เฝ้าที่พักแห่งนั้น

สำหรับความรู้สึกรวมๆ ของเราแล้วเราทุกคนดีใจที่ได้มีประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น ภาคภูมิใจกับการได้ใช้ชีวิตในฝรั่งเศสอยากบอกให้ทุกๆ คนรู้ว่า เราแสนปลื้มใจกับการได้รับคัดเลือกเป็นนักเรียนทุน ทุกๆ คน หวังไว้ว่าปีถัดๆ ไปก็คง จะมีทุนเช่นพวกเรา หรืออาจจะดีขึ้นกว่าทุนของพวกเรา สำหรับผู้สนใจเรียนภาษาฝรั่งเศสอีกต่อไปเรื่อยๆ และทุกๆ คนยังหวังจะได้กลับไปเยี่ยมดินแดนแห่งนั้น แห่งยุโรป แห่งฝรั่งเศสอีกครั้งหนึ่งในชีวิต

จากบรรณาธิการ

ปีใหม่ 2536... เป็นปีที่ 16 ที่สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยได้ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ครูอาจารย์ ผู้สอนภาษาฝรั่งเศส ในทุกจังหวัดของประเทศไทย

วารสารของสมาคมเล่มนี้เป็นฉบับที่ 61 นับตั้งแต่เริ่มออกเมื่อ 16 ปีมาแล้ว

ยังคงพิมพ์ที่สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช สำราญราษฎร์ ถนนมหาไชย
ยังคงได้รับความเอื้อเฟื้อพิเศษจากคุณแริงชัย
ยังคงได้รับความดูแลเอาใจใส่ใกล้ชิดจากคุณเนาวรัตน์
ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง แม้กาลเวลาจะผันแปรไปเพียงใดก็ตาม
สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ขอจารึกความเอื้อเฟื้อ
เอาใจใส่ของสำนักพิมพ์วัฒนาพานิชไว้มิรู้ลืม

ในฉบับนี้ เรามีบทความสัมภาษณ์โดย ดร.วัชรา วิศิษฐ์กิจการ...บทความเกี่ยวกับการเมืองและพรรคการเมืองฝรั่งเศส โดย ผศ.ดร.สุธาวดี หนุนภักดี และรองศาสตราจารย์เตือนใจ จุลดุลย์... ต่อด้วยเรื่องน่าสนใจในพิพิธภัณฑ์ ส่งมาจากปารีสโดย ผศ.จรัสพรรณ จารุดุล... แถมบทอ่านสำหรับเยาวสตรีไทยที่กำลังสนใจศึกษาวัฒนธรรมฝรั่งเศส รวบรวมโดย บ.ก.เอง... ส่วนอาจารย์อุรัจฉฑา เชาวน์ชลากร ก็รวบรวมข่าวน่ารู้จาก La Villette และจดหมายจาก FIPF ในสายใยไมตรี... คอลัมน์สัมภาษณ์ครูอาจารย์ภาษาฝรั่งเศสที่ขอลาพักไปนานก็กลับคืนมาสู่สายตาท่านโดยอาจารย์นุชนาฏ หาญดำรงกุล... ขณะนี้การเตรียมตัวขอรับทุนศึกษา กำลังเป็นที่เรียกร้องถามหา ดังนั้น คุณศุภลักษณ์ เตชะพงศธร จึงเขียนเล่าถึงการสอบที่มีคุณค่ายิ่งมาให้แก่ ***อนุสมาชิก*** ศิษย์ครูฝรั่งเศส... สัมพันธภาพระหว่างสมาคมกับ *อนุสมาชิก* ไม่มีวันเปลี่ยนแปลงหรือย่อหย่อน ดูได้จาก ความรู้สึก... ของคุณประเสริฐ แสงกล้า ได้เลยค่ะ

พบกันใหม่ไม่เกินรอ

สิทธา

วัฒนาพานิช (วพ) สำราญราษฎร์

สำนักพิมพ์วิชาการที่ประสบความสำเร็จสูงสุดของประเทศ

เมื่อเริ่มใช้หลักสูตรแบบปรับปรุง พ.ศ. 2533

(วพ) เป็นผู้นำแต่ผู้เดียว ที่หนังสือเรียนทุกเล่ม มี***สาระสำคัญ*** และ ***จุดประสงค์การเรียนรู้*** ทั้ง ***จุดประสงค์ปลายทาง*** และ ***จุดประสงค์นำทาง*** นอกเหนือไปจากกิจกรรมและแบบฝึกหัด ส่งผลให้สำนักพิมพ์อื่นต้องหันมาทำอย่างเดียวกัน ดังเป็นที่ประจักษ์อยู่ทั่วไปแล้ว

บัดนี้ (วพ) ก้าวล้ำนำหน้าไปอีกแล้ว
เป็นสิ่ง **มหัศจรรย์** ที่ทำขึ้นเพื่อ **ปีแห่งคุณภาพการศึกษา 2537**
นั่นคือ

หนังสือเรียนสมบูรณ์แบบ ชั้น ม.ต้น

Four in One

ความมหัศจรรย์ ผูดสั้น ๆ ก็เข้าใจ

ประกอบด้วย

1. **เนื้อหาที่สมบูรณ์ครบถ้วนตามหนังสือเรียนฉบับอนุญาต ฯ**
   แบ่งออกเป็นคาบ ๆ ใช้สอนได้พอดีตลอดภาคตามหลักสูตร !
2. **ทุกคาบมีแบบฝึกหัดประจำคาบ**
   เป็นแบบฝึกหัดพิเศษ เพราะให้ทำได้ทันทีโดยไม่จำเป็นต้องสอนก่อน แม้ผู้สอนแทน ก็สามารถสอนได้โดยไม่ต้องเตรียมการสอน !!
3. **ทุกบท มีแบบทดสอบประจำบท ทั้งปรนัยและอัตนัย** จัดแยกเป็นหมวดหมู่ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามความต้องการของหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 !!
4. **แบบทดสอบปลายภาคพิเศษสุด** ใช้ได้ทันที โดยไม่จำเป็นต้องดัดแปลง !!!!

ก้าวล้ำนำหน้ารวดเร็วอย่างนี้
สำนักที่จ้องจะลอกเลียนก็ต้อง หนักใจหน่อย สงสัยรายละเอียดโปรดสอบถาม

วัฒนาพานิช (วพ) สำราญราษฎร์

สำนักพิมพ์วิชาการที่ประสบความสำเร็จสูงสุดของประเทศ

หนังสือเรียนสมบูรณ์แบบ ชั้น ม.ปลาย

สำหรับโรงเรียนที่ต้องการสอนให้นักเรียนได้ 2 อย่างพร้อมกัน คือ

■ **มีความรู้**

และ ■ **สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ด้วย**

อะไรกัน ? หนังสือเรียนสมบูรณ์แบบจะดีขนาดนั้นเชียวหรือ ?

แน่นอน...

เพราะเป็นหนังสือเรียนชนิด Three in One

1. ***มีเนื้อหาสมบูรณ์ที่สุด***
เพราะใช้เนื้อหาตามหนังสือเรียนฉบับได้รับอนุญาตโดยไม่ตัดทอนเลย

2. *มีข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยนำมารวมหมวดหมู่ไว้เป็นแบบทดสอบประจำบททุกบทตลอดเล่ม แต่ละข้อระบุชัดเจนว่าเป็นข้อสอบรหัสวิชาใด พ.ศ. ใด เป็นหลักประกันว่าใช้หนังสือนี้แล้วจะทำข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้แน่*

*ที่ **พิเศษ** กว่านั้นคือ เนื้อหาส่วนใดในบทนั้น ๆ ที่ยังไม่เคยออกข้อสอบเลยก็นำส่วนนั้นมาทำเป็นข้อสอบดักไว้ เท่ากับเป็นการเก็งข้อสอบว่าจะต้องออกมาในทำนองนั้นในปีต่อ ๆ ไป*

แบบทดสอบประจำบททุกบท แยกเป็นหมวดหมู่ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละบท สามารถใช้สอบเก็บคะแนนรายจุดประสงค์ตามระเบียบวัดผลครบทุกจุดประสงค์

3. ***มีแบบทดสอบท้ายเล่ม***
สามารถใช้เป็นข้อสอบปลายภาคได้โดยไม่จำเป็นต้องดัดแปลง

ภาคต้น 2537 ปีแห่งคุณภาพการศึกษา

มีจำหน่ายแล้ว...

วัฒนาพานิช (วพ) สาราญรมย์

สำนักพิมพ์วิชาการที่ประสบความสำเร็จสูงสุดของประเทศ

ต้อนรับท่องเที่ยวไทย

บรรณกรรมใหม่

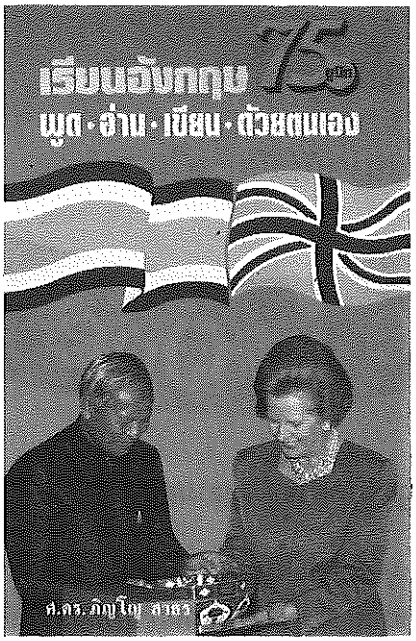

พูดภาษาอังกฤษได้ ง่ายมาก

ใช้ตำราเรียนพูดด้วยตนเอง

เรียนอังกฤษ 75 ยูนิท

ดร. ภิญโญ สาธร

มีคำอ่านออกเสียงเป็นภาษาไทยให้ทุกคำ

เริ่มเรียนตั้งแต่ เอ.บี.ซี. จนถึงสนทนาโต้ตอบได้

เรียนได้ทุกระดับ ลงทุนน้อย ได้ผลคุ้มค่า

ซื้อได้จากร้านขายหนังสือทั่วประเทศ

ราคาเล่มละ 170 บาท

วัฒนาพานิช สำราญราษฎร์

31/1—2 ซอยศิริพัฒน์ ถนนมหาไชย กรุงเทพฯ 10200

โทร. 2221016—2221018—2225371—2

หนังสือเล่มนี้สร้างอนาคตให้ครอบครัว

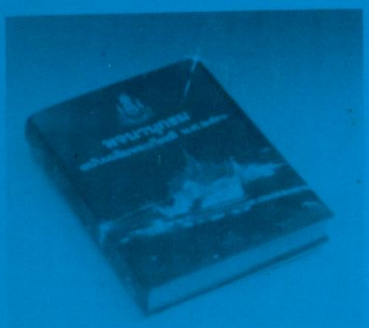

พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ* พ.ศ. ๒๕๓๐

- รวบรวมคำที่ใช้ในปัจจุบันไว้ทั้งหมด
- รวมทั้งคำวิชาการ วรรณคดี และคำเคยใช้
- ใช้ระเบียบตัวสะกดตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
- ค้นคว้าจากพจนานุกรมตั้งเดิม ร.ศ. ๑๓๐ เรื่อยมา ตั้งแต่สมัย กรมศึกษาธิการ จนเป็นกระทรวงธรรมการ จนถึงสมัยราชบัณฑิตยสถาน

ฉบับใหญ่บรรจุคำมากกว่าพจนานุกรมฉบับใด ๆ ทั้งสิ้น
ราคาเล่มละ ๒๕๐ บาท

ฉบับย่อยเลือกคัดมาเฉพาะคำที่ใช้ในการศึกษาเล่าเรียน

เป็น

พจนานุกรมนักเรียน

ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. ๒๕๓๐
ราคาเล่มละ ๓๕ บาท

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ* • วัฒนาพานิช วพ สำราญราษฎร์

*โดยได้รับพระบรมราชานุญาตฯ